

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗι 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
230

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 921

Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π.Δ. 826/79 «περὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Γ' τάξεως Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, τῆς Γ' τάξεως Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου καὶ τῶν Γ' καὶ Δ' τάξεων Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

α) Τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 309/76 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπ/σεως».

β) Τὴν πράξη 18/1980 τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (ΚΕΜΕ), στὴν ὁποία διατυπώθηκε ἡ σχετικὴ γνώμη του σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 186/1975.

γ) Τὴ σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία περιέχεται στὴν πράξη του 836/1980.

δ) Τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως Η.2771/80 (ΦΕΚ 491, τευχ. Β', 21.5.80) «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων», μὲ πρόταση τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο μόνο

Στὸ τέλος τοῦ κειμένου τῆς διδακτέας ὕλης τοῦ μαθήματος τῆς Κοσμογραφίας τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π.Δ. 826/79 (ΦΕΚ 240, τ.Α', τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1979, σελ. 2392) προστίθεται ἡ ἀκόλουθη διδακτέα ὕλη γιὰ τὸ μάθημα αὐτό :

— Ἀστρονομικὰ ὄργανα :

Γνώμονας καὶ τηλεσκόπιο. Διοπτρικὰ καὶ κατοπτρικὰ τηλεσκόπια. Τηλεσκόπια Σμίτ. Ραδιοτηλεσκόπια. Τὰ μεγαλύτερα τηλεσκόπια τοῦ κόσμου.

— Ἀστροναυτική :

Κίνηση τεχνητῶν δορυφόρων. Ταχύτητα διαφυγῆς. Οἱ τρεῖς κοσμικὲς ταχύτητες. Τοποθέτηση δορυφόρου σὲ τροχιά. Ἔρευνες μὲ τεχνητοὺς δορυφόρους καὶ διαστημόπλοια. Διαστημόπλοια πρὸς τὴ σελήνη καὶ τοὺς πλανῆτες. Διαπλανητικὰ ταξίδια.

Στὸν Ὑφυπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος.

Ἀθῆναι, 26 Σεπτεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 922

Περὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Β' τάξεως Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως τῶν Β' καὶ Γ' τάξεων τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου τῆς αὐτῆς κατευθύνσεως καὶ τῆς Β' τάξεως τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

α) Τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 309/76 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπ/σεως».

β) Τὶς πράξεις 33, 35, 36, 40, 44, 45, 46, 47, 53 καὶ 59 τοῦ 1979, 18/1980 καὶ 42/1980 τοῦ Κέντρου Ἐκπ.κῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως, στὶς ὁποῖες διατυπώθηκε ἡ σχετικὴ γνώμη του σύμφωνα μὲ τὶς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 186/1975.

γ) Τὴ σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία περιέχεται στὴν πράξη του 836/1980.

δ) Τὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως Η.2771/80 (ΦΕΚ. 491, τ. Β', 21.5.80)

«περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων» μὲ πρόταση τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Δευτέρα (Β') Τάξη Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

Ἄρθρο 1.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Β' τάξη τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Μαθήματα	
Α' Πρόγραμμα Κοινὸ	Ὧρες
1. Θρησκευτικὰ	2
2. Νεοελληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	4
3. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	6
4. Ἱστορία	2
5. Ψυχολογία	2
6. Μαθηματικὰ	4
7. Φυσικὴ	2
8. Χημεία	1
9. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	1
10 Ἀνθρωπολογία - Ὑγιεινὴ	1
11. Ξένη Γλῶσσα	2
12. Φυσικὴ Ἀγωγὴ	3
Σύνολο	30

Β' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς	Κατευθύνσεις	
	α'	β'
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	2	
Ἱστορία	2	
Λατινικὰ	2	
Μαθηματικὰ		3
Φυσικὴ		2
Χημεία		1
Σύνολο	6	6
Γενικὸ Σύνολο	36	36

Ἄρθρο 2.

Ἡ διδακτέα ὕλη τῶν διδασκομένων μαθημάτων στὴ Β' τάξη τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὁρίζεται ἀναλυτικὰ κατὰ μάθημα ὡς ἑξῆς :

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ : Ὧρες 2

Σκοπός :

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στὴ Β' τάξη Λυκείου εἶναι :

1. Νὰ παρουσιάσει ἀνάγλυφη τὴν ἀναζήτηση τῆς θρησκευτικῆς ἀλήθειας ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στὴ διαδρομὴ τῆς ἱστορίας του, δίνοντας ταυτόχρονα πληροφορίες γιὰ τὰ κυριότερα Θρησκεύματα ποὺ ἐμφανίστηκαν.

2. Νὰ ἐκθέσει μὲ ἐρευνητικὸ τρόπο τὶς βασικὲς ἀλήθειες ποὺ ἀναφέρονται στὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ στὴν ὀρθοδοξία, δίνοντας στοὺς μαθητὲς τὴν εὐκαιρία νὰ στοχαστοῦν πάνω στὴν ἐνσυνείδητη παραδοχὴ τῶν ἀληθειῶν αὐτῶν.

3. Νὰ παρουσιάσει ἀντιπροσωπευτικὰ κείμενα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ τὴν Πατερικὴ Γραμματεία, ποὺ θὰ μποροῦν ὄχι μόνο νὰ συμπληρώσουν τὴ διδασκόμενη στὴν τάξη ὕλη τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὁδηγήσουν τοὺς μαθητὲς στὶς πηγὲς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἱκανὲς νὰ ἐμπνεύσουν τὴ γνήσια θρησκευτικότητα καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν πράξη.

Ὕλη τοῦ μαθήματος :

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Α'. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

1. Τὸ φαινόμενο τῆς Θρησκείας :
Ἔννοια τῆς λέξεως θρησκεία καὶ θεωρίες γιὰ τὴν ἐτυμολογία της.
Τὸ αἴτημα καὶ ἡ ἀναγκαιότητα τῆς Θρησκείας.
Οἱ ἔννοιες «ἀναζήτηση», «ὑπέρβαση», «κοινωνία» καὶ «ὁλοκλήρωση» στὴ Θρησκεία.
Τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς Θρησκείας. Εἴδη Θρησκειῶν.

2. Ἰνδοϊσμός.
Κύριοι σταθμοὶ ἐξελίξεως καὶ μορφὲς τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ.
Ἡ ἐξάπλωση τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ σήμερα.
Ἡ γοητεία καὶ ἡ ἐπίδραση τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ. Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.
Ἡ ἀξιολόγηση τοῦ Ἰνδοϊσμοῦ.

3. Βουδισμός :
Κύριοι σταθμοὶ ἐξελίξεως καὶ μορφὲς τοῦ Βουδισμοῦ.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Βουδισμοῦ.
Ἐξάπλωση καὶ ἐπίδραση τοῦ Βουδισμοῦ.
Ἡ ἀξιολόγηση τοῦ Βουδισμοῦ.

4. Ἄλλα Ἀσιατικὰ θρησκεύματα :
Ἡ θρησκεία τῶν λαῶν τῆς Κίνας : Κομφουκιανισμὸς - Ταοϊσμός
Ζωροαστρισμός : Ἱστορία, ἐξέλιξη, ἐξάπλωση, σημερινὴ κατάσταση. Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.
Σιντοϊσμός : Ἱστορία, ἐξέλιξη, ἐξάπλωση, σημερινὴ κατάσταση, κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.

5. Θρησκεύματα Ἀρχαίων Μεσογειακῶν Λαῶν :
– Ἡ λατρεία τοῦ Μίθρα, τῆς Κυβέλης, τῆς Ἀστάρτης καὶ τῆς Ἴσιδας.
– Ἡ πολυμορφία τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς λατρείας στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ θρησκεία.
– Θρησκεία καὶ κράτος στοὺς Ρωμαίους. Ἡ λατρεία τοῦ αὐτοκράτορα.

6. ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ.

– Ἐμφάνιση καὶ ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.
– Σχέσεις Ἰσλαμισμοῦ μὲ τὸν Ἰουδαϊσμὸ καὶ τὸ Χριστιανισμό.
– Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.
– Ἡ ἐπίδραση τοῦ Ἰσλαμισμοῦ σήμερα.

7. ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ.

– Ἀπὸ τὸν Ἀνιμισμὸ καὶ τὴν Πυρολατρία στὶς σύγχρονες μορφὲς Θρησκείας στὴν Ἀφρική.
– Ἡ θρησκευτικὴ ἰδιομορφία καὶ ποικιλία στὴν Ἀφρική.
– Συνάντηση τῆς θρησκευόμενης Ἀφρικῆς μὲ τὸ Χριστιανισμό.

8. ΧΙΛΙΑΣΜΟΣ.

– Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὴν ἐμφάνιση καὶ ἐξάπλωσή του.
– Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.
– Ἐπιδράσεις του στὸν ἑλληνικὸ χῶρο.
– Ἐπίσημα κείμενα καὶ ἀποφάσεις.

9. ΜΑΣΟΝΙΣΜΟΣ.

– Εἶναι ὁ Μασονισμὸς θρησκεία ἢ ὄχι : Αἰτιολόγηση - ἀποφάσεις.
– Τὸ μεταφυσικὸ καὶ λατρευτικὸ στοιχεῖο στὸ Μασονισμό.
– Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Μασονισμοῦ.
– Ἡ ἰδιοτυπία τῆς ἀποκρύψεως καὶ οἱ παρεξηγήσεις στὸ Μασονισμό.

10. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

– Συγκρητιστικὲς τάσεις στὸ χῶρο τῆς θρησκείας σήμερα.

- Νεοπαγανισμός καὶ νοσηρὲς ἐκδηλώσεις θρησκευτικότητας.
- Πνευματισμός, μαγεία, γιόγκα κτλ.

11. ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ.

- Ὁ ἱστορικὸς χαρακτήρας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.
- Βασικὰ σημεῖα διδασκαλίας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.
- Σχέσεις Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ.
- Ἡ τυπολατρία στὸν Ἰουδαϊσμὸ καὶ ἡ «καινὴ κτίσις» στὸ Χριστιανισμό.

12. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

- Ἡ θρησκευτικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀναζήτησή της.
- Ἡ ἀποκάλυψη ὡς εἴσοδος τοῦ «καινοῦ» στὸν ἀνθρώπινο διαλογισμό.
- Ἡ φιλανθρωπία τῆς ἀποκαλύψεως καὶ ὁ θεανθρώπινος χαρακτήρας της. Φυσικὴ καὶ ὑπερφυσικὴ ἀποκάλυψη.

13. ΣΧΕΣΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ - ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ.

- Κοινὰ σημεῖα.
- Οὐσιαστικὲς διαφορές.
- Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

14. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΗΜΕΡΑ.

- Ἡ ἐξάπλωση καὶ διασπορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν κόσμο. Στατιστικὰ δεδομένα.
- Ὁ διάλογος τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὰ ἄλλα θρησκεύματα.
- Ἡ ὀρθόδοξη ἱεραποστολὴ στὸν κόσμο σήμερα.

Β'. Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

15. Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

- Ἡ ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 17,27) καὶ οἱ δυνατότητες τῆς φυσικῆς θεολογίας.
- Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Θεοῦ στὴν Ἱστορία. Ὁ ἐρχόμενος Θεὸς τῆς Ἁγ. Γραφῆς.
- Ἡ θεία ἀποκάλυψη ὡς γεγονὸς καὶ ὡς μήνυμα.
- Ὁ ἄνθρωπος ἀποδέκτης καὶ συνεργὸς τῆς θείας ἀποκαλύψεως.

16. ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ.

- Ἡ ἀναζήτηση τοῦ ἀπολύτου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο.
- Οἱ ἄνθρωποι φαντάζονται καὶ πλάθουν τὸ Θεό. «Ὁ Θεὸς τῶν φιλοσόφων».
- Ἡ βιβλικὴ ἀντίληψη γιὰ τὸ Θεό. Ὁ προσωπικὸς Θεός.

17. Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ

- «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα».
- Τὸ ἀκατάληπτο τοῦ Θεοῦ.
- Ὑπερβατικότητα καὶ ταυτόχρονη ἐνδοκοσμιότητα τοῦ Θεοῦ.
- Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸ μυστήριο τῆς Ἁγ. Τριάδας καὶ ἡ σημασία της.

18. ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

- Οὐσία καὶ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ.
- Φυσικὲς ἰδιότητες (πανταχοῦ παρουσία, παντοδυναμία, αἰωνιότητα).
- Λογικὲς ἰδιότητες (παγγνωσία, πανσοφία).
- Ἠθικὲς ἰδιότητες (ἀνισότητα, δικαιοσύνη, ἀγάπη, πιστότητα).

19. Η ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

- Τὸ φαινόμενο τῆς ἀθεΐας (αἴτια, οὐσία).
- Μορφὲς τοῦ σύγχρονου ἀθεϊσμοῦ.
- Σχέσεις τῆς ἀθεΐας, ἐπιστήμης καὶ Διαφωτισμοῦ.
- Κριτικὴ τῆς ἀθεΐας. Ἡ κάθαρση τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸ

20. Ο ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΑΣ.

- Ἡ κρίση τῆς Μεταφυσικῆς καὶ ἡ ἐκκοσμίκευση τῆς Θρησκείας.
- Ὁ ἄνθρωπος ἐξορίζει τὸ Θεὸ στοὺς οὐρανούς. Ἡ καινοφανὴς Θεωρία γιὰ τὸ «θάνατο τοῦ Θεοῦ».
- Ὁ αὐτόνομος ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ τραγωδία τοῦ ἄθεου οὐμανισμοῦ.

21. Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ.

- Πίστη καὶ γνώση.
- Οἱ δυνατότητες τῆς πίστεως στὴν ἐποχή μας.
- Ἡ χριστιανικὴ πίστη. Τὸ νόημα τοῦ ὀρθόδοξου δόγματος.
- Στοιχεῖα ἄσχετα πρὸς τὴ χριστιανικὴ πίστη. Δεισιδαιμονία, φανατισμός, ἰδεολογία.

22. ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

- Τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἐπιστήμης.
- Τὰ αἴτια τῶν παρεξηγήσεων.
- Γιὰ μιὰ γόνιμη συνεργασία Χριστιανισμοῦ καὶ Ἐπιστήμης.

23. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.

Δυνατὴ καὶ ὠφέλιμη ἡ συνύπαρξη Χριστιανισμοῦ καὶ Πολιτισμοῦ.

Οἱ ἀκρότητες ποὺ μπορεῖ νὰ παρουσιασθοῦν καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές.

Γιὰ ἕνα χριστιανικὸ πολιτισμό.

24. Ο ΚΟΣΜΟΣ.

Τὸ μεγαλεῖο τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος.

Ὁ κόσμος ὡς δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Οἱ θεωρίες γιὰ τὴν αὐθυπαρξία καὶ αἰωνιότητα τῆς ὕλης. Ἡ ἀξία τῆς ὕλης καὶ ἡ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου.

Ἡ θέση τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸν κόσμο.

25. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἡ καταγωγὴ καὶ ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου. Ψυχὴ καὶ σῶμα. Μεγαλεῖο καὶ ἀθλιότητα.

Ἄνδρας καὶ γυναίκα.

- Ἡ ἑνότητα τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

26. Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

- Ὁ εἰκονισμὸς τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο.
- Ἡ ἔννοια καὶ ἡ σημασία τοῦ «προσώπου».
- Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

27. ΤΟ ΠΑΡΑΛΟΓΟ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ.

- Ἡ ἠθικὴ πτώση τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ παράλογο, ἡ ἀγωνία, ὁ θάνατος.
- Τὸ τραγικὸ στοιχεῖο τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Ἡ ἀνθρώπινη «ὕβρη», ὁ «Προμηθεϊσμός», ὁ «Ὑπεράνθρωπος».
- Ἡ ἀλλοτρίωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τὸν ἑαυτό του. Ἡ ἡρωοποίηση τοῦ μηδενισμοῦ.
- Ἡ ζωτικὴ ἀνάγκη καὶ ἡ νοσταλγία τοῦ ἀνθρώπου γιὰ λύτρωση.

28. ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΛΥΤΡΩΤΗ.

- Οἱ μεσσιανικὲς προσδοκίες καὶ τὸ «πλήρωμα τοῦ χρόνου».

Ἡ δόξα καὶ τὸ μυστήριο τῆς ἐνσαρκώσεως. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο».

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.

29. Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΙΗΣΟΥΣ.

Τὸ ἐρώτημα - πρόκληση. «Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ;».

Πῶς εἶδαν τὸ Χριστὸ οἱ γενιὲς τῶν ἀνθρώπων. Οἱ «βίοι τοῦ Ἰησοῦ».

Ὁ Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ. «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος».

30. ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

Ἡ ἱερότητα τῶν συγγραφέων τῆς Βίβλου.
Ὁ προσωπικὸς χαρακτήρας τῶν συγγραφέων καὶ ἡ θεοπνευστία τῆς Ἁγίας Γραφῆς.
Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη καὶ ἡ Βίβλος.

31. ΟΙ ΠΗΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ.

Ἡ μαρτυρία τῆς Καινῆς Διαθήκης.
Ἡ βεβαιότητα τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἱστορικότητα τοῦ Ἰησοῦ.
Ἡ πίστη στὸ Χριστὸ καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

32. ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΛΥΤΡΩΤΗ

– Διδασκαλία καὶ θαύματα : «Φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα».
Ἡ σταυρικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ.
Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀνάπλαση τοῦ κόσμου.
Ἡ ἐκπλήρωση τῆς θείας οἰκονομίας».

33. «ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ».

– Ἡ «ἀπουσία» τοῦ Παρακλήτου ὡς τὴν Πεντηκοστή.
– Τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Παρακλήτου.
– Θεσμὸς καὶ Πνεῦμα - Χάρισμα καὶ ἀξίωμα - Ἱστορία καὶ Μεταμόρφωση.

34. ΕΚΚΛΗΣΙΑ : Η ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

– Τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία;
Ἡ Ἐκκλησία ὡς μυστήριο. Τὸ φθαρτὸ καὶ τὸ ἄφθαρτο στὴν Ἐκκλησία. Ἡ θεία χάρη μέσα στὴν Ἐκκλησία.
Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὴν Ἱστορία. «Ἡ καινὴ κτίσις».

35. ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

– Ἐμμονὴ στὴν παράδοση καὶ δημιουργικὴ ἀνανέωση.
– Παρεξηγήσεις καὶ ὑπερβολές.
– Θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ πλαίσια γιὰ παράδοση καὶ ἀνανέωση.
Ἡ παράδοση καὶ ἡ ἀνανέωση στὴν Ἐκκλησία σήμερα.

36. Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ

– Ἡ προσωρινότητα τοῦ κόσμου : «Παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου».
Τὸ τέλος καὶ ἡ τελείωση. Τί μπορῶ νὰ ἐλπίζω;
Ἀνθρώπινες ἐλπίδες καὶ οὐτοπίες.
– Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Κρίση καὶ ἐλπίδα τοῦ κόσμου.

Γ' ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

37. ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

– Κείμενο : Ψαλμὸς 103.
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

38. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΕΣ. ΥΜΝΟΣ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ

– Κείμενο : Σοφία Σειρὰχ 32, 1 - 6 καὶ 44, 1 - 15.
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.
– Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

39. Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

– Κείμενο : Ἡσαΐου κεφάλ. 35 (ἐπιλογή).
Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

40. Ο ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

– Κείμενο : Ματθαίου 6, 6 - 15.
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.
– Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

41. Η ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

– Κείμενο : Ἰωάννου, κεφ. 17
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.

42. Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

– Κείμενο : Πράξεων 2, 37 - 47 καὶ 4, 32 - 46.
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
– Διδάγματα γιὰ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα.

43. ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

– Κείμενο : Α' Κορινθ. 13, 1 - 13.
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
– Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

44. Η ΕΥΘΥΝΗ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

– Κείμενο : Ἰακώβου 1, 2 - 27 καὶ 2, 14 - 26.
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικὰ μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ στὴ λατρευτικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας.
– Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

45. Η ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

– Κείμενο : Ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητον, κεφ. 5 - 9 (ἐπιλογή).
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

46. ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

– Κείμενο : Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Πανηγυρικὸς παρ. 3 - 4 ΒΕΠ 17, 277 - 280 (ἐπιλογή).
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά.
– Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

47. ΘΕΟΜΗΝΙΕΣ : ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΞΗΡΑΣΙΑ

– Κείμενο : Μ. Βασιλείου, Ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ παρ. 7 - 9 (ἐπιλογή) ΕΠΕ 7, 150 - 161.
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά.
– Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

48. ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

– Κείμενο : Γρηγορίου Νύσσης, Περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου (ἐπιλογή).
– Σχόλια : Γλωσσικά, Θεολογικά, πραγματικά.
– Ἡ ὑποτίμηση τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἐποχή μας.
– Ἡ εὐθύνη τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του.

49. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ

– Κείμενο : Χρυσοστόμου, Εἰς τοὺς ἀνδριάντας ὁμιλία 21 (ἐπιλογή).
– Σχόλια : Γραμματολογικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά.
– Ἀναγωγὴ στὴ σημερινὴ ἐποχή.

50. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

– Κείμενο : Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ἐπιστολαὶ 5, 186 (Λόγος πρὸς Ἕλληνας) MG 78, 1437 - 1444 (ἐπιλογή).
– Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γνῶμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

51. ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

– Κείμενο : Διαδόχου Φωτικῆς, Κεφάλαια Γνωστικὰ 100 περὶ πνευματικῆς τελειότητος κεφ. 20 - 21 SHC 5 BIS. MG65.
– Σχόλια : Γραμματολογικά, πραγματικά, θεολογικά.
– Ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

52. ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

– Κείμενο : Κλήμεντος Ἀλεξ., Παιδαγωγὸς 3, 12 ΒΕΠ 7, 233.

- Μετάφραση τοῦ Ὕμνου.
- Σχόλια: πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ὧρες 4.

I. Σκοποὶ τοῦ μαθήματος:

Θὰ ἐπιδιώκονται οἱ σκοποὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

II. Ὕλη τοῦ μαθήματος:

Α' Κείμενα Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας, ὧρες 2 ½ (διδ. ἑνότητες 65).

α) Διδασκαλία χαρακτηριστικῶν κειμένων ποὺ φανερώνουν τὴν ἐξέλιξη τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας (διδακτικὲς ἑνότητες 40), καὶ εἰδικότερα:

1. Ἑπτανησιακὴ Σχολὴ (διδακτικὲς ἑνότητες 10): Α. Κάλβος, Δ. Σολωμός, Γ. Τερτσέτης, Ἀ. Λασκαράτος, Ἰωάν. Τυπάλδος, Ἰάκ. Πολυλᾶς, Γερ. Μαρκορᾶς, Ἀρ. Βαλαωρίτης, Λορ. Μαβίλης.

2. Ἡ νεοελληνικὴ ποίηση ἀπὸ τὸ 1880 (διδακτικὲς ἑνότητες 15). Ὁ Κ. Παλαμᾶς, σύγχρονοι καὶ νεώτεροί του: Ἰ. Γρυπάρης, Ἀπ. Μελαχρινός, Ἄγγ. Σικελιανός, Ν. Καζαντζάκης, Κ. Βάρναλης, Κ. Καρυωτάκης κ.ἄλ. Ὁ παρνασισμὸς καὶ ὁ συμβολισμός.

3. Ἡ νεοελληνικὴ πεζογραφία ἀπὸ τὸ 1860 (διδακτικὲς ἑνότητες 15): Ἐμ. Ροΐδης, Ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ ἐν Ἑλλάδι, Δημ. Βικέλας, Γ. Βιζυηνός, Ἀλ. Παπαδιαμάντης, Γρ. Ξενόπουλος, Κ. Χατζόπουλος, Κ. Θεοτόκης, Δημ. Βουτυρᾶς κ.ἄλ.

Τὰ κείμενα τῆς καθεμιᾶς ἀπὸ τὶς παραπάνω ἑνότητες θὰ διδάσκονται ὕστερα ἀπὸ περιεκτικὴ γραμματολογικὴ ἐνημέρωση καὶ σαφὴ τοποθέτηση μέσα στὴν ἐποχή τους.

β) Διδασκαλία κειμένων τῆς σύγχρονης νεοελληνικῆς λογοτεχνίας (διδακτικὲς ἑνότητες 15).

Θὰ διδάσκονται λυρικὰ ποιήματα, διηγήματα, ἀποσπάσματα μυθιστορημάτων, δοκίμια, καθὼς καὶ ἀποσπάσματα θεατρικῶν ἔργων (ἢ σύντομα μονόπρακτα στὸ σύνολό τους).

γ) Διδασκαλία κειμένων ξένης λογοτεχνίας (διδακτικὲς ἑνότητες 10). Θὰ διδαχτοῦν ἀπὸ δόκιμες μεταφράσεις λογοτεχνικὰ ἔργα τῆς ἀγγλικῆς, γαλλικῆς, γερμανικῆς καὶ ρωσικῆς λογοτεχνίας τοῦ 18 καὶ 19 αἰώνα.

Θὰ προηγεῖται περιεκτικὴ γραμματολογικὴ ἐνημέρωση γιὰ τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα τῆς κάθε χώρας καὶ σαφὴς τοποθέτησή τους μέσα στὴν ἐποχή τους καὶ θὰ ἀκολουθεῖ σύγκρισή τους πρὸς ἀντίστοιχα νεοελληνικὰ ἔργα ποὺ ἔχουν διδαχτεῖ οἱ μαθητές. Ἡ ἑρμηνευτικὴ ἐργασία σὲ ὅλα τὰ διδασκόμενα κείμενα θὰ εἶναι ὅμοια μὲ ἐκείνη τῆς Α' τάξεως τοῦ Λυκείου.

Β' Γλωσσικὴ διδασκαλία.

Συνέχιση τῆς γλωσσικῆς διδασκαλίας, ὅπως στὴν προηγούμενη τάξη, καὶ εἰδικότερα:

Ἡ ἐπιστημονικὴ ὁρολογία (οἱ τρόποι μὲ τοὺς ὁποίους ἀποδίδονται στὴν ἑλληνικὴ οἱ ἐπιστημονικοὶ ὅροι).

Εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν στὴ δομὴ καὶ τὸ ὕφος τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου. Εἴδη τοῦ ὕφους (ὕφος πλαδαρό, ἄτονο, ἐπιτηδευμένο, ἀνθηρό, νευρῶδες, ἁπλὸ κ.λπ.).

Γιὰ τὴ γλωσσικὴ διδασκαλία δὲν θὰ διατίθενται ἰδιαίτερες διδακτικὲς ὧρες. Θὰ γίνεται εὐκαιριακὰ κατὰ τὴν ἑρμηνευτικὴ ἐργασία τῶν κειμένων νεοελληνικῆς λογοτεχνίας ἢ κατὰ τὴ διόρθωση τῶν ἐκθέσεων.

Γ' Ἐκθέσεις, ὧρες 1 ½ (διδακτικὲς ἑνότητες 36).

Οἱ ἐκθέσεις στὴν τάξη αὐτὴ εἶναι μόνο γραπτές. Δὲν εἶναι λιγότερες ἀπὸ 10 οὔτε περισσότερες ἀπὸ 12. Κάθε ἔκθεση ἀποτελεῖ ἑνιαῖο ὁλοκληρωμένο ἐπιμέρους κύκλο διδασκαλίας (γραφὴ - διόρθωση), γιὰ τὸν ὁποῖο διατίθενται 3 διδακτικὲς ὧρες.

Θέματα ἐκθέσεων:

Διατύπωση ἀπόψεων, ἰδεῶν, κρίσεων σὲ συγκεκριμένα περιστατικὰ ἢ κοινωνικὰ φαινόμενα. (Ἡ παρουσίαση τοῦ θέματος μπορεῖ νὰ γίνεται σὲ πολλοὺς στίχους, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ ἀσάφεια τῆς διατυπώσεώς του).

Μικρὲς πραγματεῖες καὶ μελέτες σὲ θέματα ποικίλου περιεχομένου. Ἀνάπτυξη γνωμικῶν, ἐννοιῶν, ἀποφθεγμάτων, παροιμιῶν (Ὅπου τὸ θέμα δὲν προσφέρεται γιὰ ἐκτενέστερη διατύπωση, ἀναλύεται σὲ ἐπιμέρους ἐρωτήσεις, στὶς ὁποῖες καλοῦνται νὰ ἀπαντήσουν οἱ μαθητές).

Σκέψεις καὶ ἰδέες μὲ ἀφορμὴ ἕνα σύντομο κείμενο (μία ἢ περισσότερες στροφὲς ἑνὸς ποιήματος, μιὰ σελίδα λογοτεχνικοῦ, φιλοσοφικοῦ, ἐπιστημονικοῦ κ.λπ. κειμένου).

Ἀνάλυση περιεχομένου, περίληψη, κριτικὴ ἑνὸς λογοτεχνικοῦ, φιλοσοφικοῦ, ἐπιστημονικοῦ κ.λπ. ἔργου ποὺ θὰ ἔχουν μελετήσει οἱ μαθητὲς μετὰ ἀπὸ ὑπόδειξη τοῦ καθηγητῆ.

Κριτικὴ ἀνάλυση ἔργων ἀρχαίας ἢ νέας λογοτεχνίας ποὺ διδάσκονται στὴν τάξη καὶ εἶναι πρόσφατα στὴ μνήμη τῶν μαθητῶν (γενικὴ ἀναφορὰ στὶς φιλολογικὲς ἀρετὲς καὶ τὸ περιεχόμενο ἢ ἀπάντηση σὲ συγκεκριμένες ἐρωτήσεις). Αἰσθητικὴ ἑρμηνεία ἔργων τέχνης.

Ἡ διόρθωση τῶν ἐκθέσεων θὰ γίνεται μὲ προσοχὴ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ στὸ σπίτι. Οἱ διορθωμένες ἐκθέσεις θὰ σχολιάζονται στὴν τάξη κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς διδακτικῆς ὥρας. Κατὰ τὴν ἐργασία αὐτὴ θὰ ἀναφέρονται τὰ θετικὰ στοιχεῖα καὶ γενικὰ τὰ προτερήματα τῶν καλῶν ἐκθέσεων καὶ θὰ ἐπισημαίνονται τὰ συνηθισμένα καὶ κοινὰ σφάλματα (πραγματικά, λογικά, συντακτικά, ὀρθογραφικά, στίξεως, κυριολεξίας, διαρθρώσεως, συνθέσεως κ.λπ.) μὲ σκοπὸ τὴν ἀποφυγὴ τῆς ἐπαναλήψεώς τους καὶ θὰ δίνονται ὁδηγίες γιὰ τὴ σύνθεση καὶ τὴν ἔκθεση ἰδεῶν.

Καὶ στὴν τάξη αὐτὴ θὰ καταβάλλεται ἐπίμονη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς κενολογίας καὶ τὴν ἄσκηση τῶν μαθητῶν στὴν ὀρθὴ ἀνάπτυξη καὶ ἔκθεση τῶν διανοημάτων τους, ὅπως καὶ στὴν προηγούμενη τάξη.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Ὧρες: πρόγραμμα κοινὸ 6, πρόγραμμα ἐπιλογῆς 2

I. Σκοποὶ τοῦ μαθήματος:

Θὰ ἐπιδιώκονται οἱ σκοποὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

II. Ὕλη τοῦ μαθήματος.

Α' Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 6.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἑρμηνεία ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, καὶ συγκεκριμένα:

1. Ρητορικὰ Κείμενα: Λυσία Ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου - Δημοσθένη Περὶ τοῦ στεφάνου παρ. 168 - 179 καὶ 188 - 198, ὧρες 6 ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ διδακτικοῦ ἔτους ὡς τὶς 15 Ὀκτωβρίου καὶ ὧρες 3 ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου ὡς τὸ τέλος Νοεμβρίου (διδακτικὲς ἑνότητες 35).

Ὕστερα ἀπὸ πολὺ σύντομη ἐπανάληψη τῶν σχετικῶν μὲ τὴ γένεση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ρητορικῆς στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα καθὼς καὶ μὲ τὸ βίο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Λυσία, θὰ γίνει ἑρμηνεία (γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία) τοῦ λόγου τοῦ Λυσία Ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου. Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνείας αὐτοῦ τοῦ λόγου καὶ τὴ συνολική του ἐκτίμηση, ἀφοῦ γίνει ὑπόμνηση τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Δημοσθένη καὶ πολὺ σύντομη παρουσίαση τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ ἱστορικοῦ πλαισίου τοῦ λόγου τοῦ ρήτορα Περὶ τοῦ στεφάνου, θὰ ἑρμηνευτοῦν ἀπὸ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ παράγραφοι 168 - 179 καὶ 188 - 198. Στὸ τέλος ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ περιέχουν οἱ ἀνωτέρω παράγραφοι θὰ ἐκτιμηθεῖ ὁ Δημοσθένης ὡς ρήτορας καὶ ὡς ὑπέρμαχος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας.

2. Θουκυδίδη Ἱστορία (Ἐκλογές), ὧρες 3 ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου ὥς τὸ τέλος Νοεμβρίου καὶ ὧρες 6 κατὰ τὸ Δεκέμβριο (διδακτικὲς ἑνότητες 35).

I. Εἰσαγωγή. Σύντομη ἐπανάληψη τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θουκυδίδη καὶ τοποθέτησή του μέσα στὴν ἐποχή του καὶ στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ ἱστοριογραφία. Τὸ γενικὸ διάγραμμα τῆς Ἱστορίας του. Οἱ χαρακτηριστικὲς ἀρετὲς τοῦ Θουκυδίδη ὡς ἱστορικοῦ καὶ ὡς λογοτέχνη καὶ ἡ σημασία τοῦ ἔργου του.

II. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν κεφαλαίων 1–8, 20–22 καὶ 89–97 τοῦ Α' καὶ (ὕστερα ἀπὸ κατατοπιστικὴ περίληψη τῶν «Κερκυραϊκῶν») τῶν κεφαλαίων 81–84 τοῦ Γ' βιβλίου τῆς Ἱστορίας τοῦ Θουκυδίδη.

III. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας θὰ γίνει συνολικὴ θεώρηση τοῦ ἔργου. Μὲ βάση τὴ διδασκαλία ποὺ ἔγινε στὴν αἴθουσα, οἱ μαθητὲς θὰ κληθοῦν νὰ ἐκθέσουν τὸ περιεχόμενο καὶ τὶς σημαντικότερες ἰδέες ποὺ ὑπάρχουν στὰ κεφάλαια ποὺ διδάχτηκαν καὶ νὰ διατυπώσουν γενικὲς κρίσεις γιὰ τὴν ἀξία τοῦ Θουκυδίδη ὡς ἱστορικοῦ καὶ ὡς λογοτέχνη.

3. Σοφοκλῆ Φιλοκτήτης, ὧρες 3 ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὥς τὶς 15 Φεβρουαρίου καὶ ὧρες 4 ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ὥς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους (διδακτικὲς ὧρες 55).

I. Εἰσαγωγή: α) Σύντομη ἐπανάληψη τῶν πληροφοριῶν γιὰ τὴ γένεση καὶ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς δραματικῆς ποιήσεως. Γένεση καὶ ἐξέλιξη–σύνδεσή της μὲ τὴ διονυσιακὴ λατρεία – ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τῆς τραγωδίας καὶ ὁ ἀριστοτελικὸς ὁρισμὸς – ἑορτὲς τοῦ Διονύσου καὶ παραστάσεις δραμάτων. Τὸ ἀρχαῖο θέατρο καὶ ἡ σκευή. Οἱ τρεῖς μεγάλοι δημιουργοί: Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, ὅπως καὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σοφοκλῆ. β) Ὁ Φιλοκτήτης τοῦ Σοφοκλῆ (Χρονολόγηση — ὁ μύθος τοῦ Φιλοκτήτη στὸ ἔπος καὶ στὴ δραματικὴ ποίηση — περιεκτικὸ γενικὸ διάγραμμα τοῦ ἔργου):

II. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν στίχων 1–135, 220–390, 541–679, 730–826 καὶ 865–1080 τοῦ «Φιλοκτήτη». Οἱ ὑπόλοιποι στίχοι θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ δόκιμη νεοελληνικὴ μετάφραση.

III. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνείας θὰ γίνει συνολικὴ θεώρηση τῆς τραγωδίας. Μὲ βάση τὰ δεδομένα τῆς ἐργασίας ποὺ ἔγινε στὴν αἴθουσα θὰ τοποθετηθεῖ ὁ Σοφοκλῆς στὴν ἐποχή του καὶ στὸ λογοτεχνικὸ εἶδος ποὺ ἀνήκει, θὰ ἀνιχνευθοῦν τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ «Φιλοκτήτη» καὶ οἱ ἰδέες ποὺ ἐκφράζονται σ' αὐτόν, θὰ γίνει χαρακτηρισμὸς τῶν κύριων προσώπων τοῦ ἔργου καὶ θὰ ὑπογραμμιστοῦν ὁ δραματικὸς χαρακτήρας του καὶ οἱ θεατρικὲς ἀρετές του.

4. Ὁμήρου Ἰλιάδα (Ἐκλογές), ὧρες 3 ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὥς τὶς 15 Φεβρουαρίου καὶ ὧρες 2 ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ὥς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους (διδακτικὲς ὧρες 35).

I. Εἰσαγωγή. Ἡ ἐπικὴ ποίηση (γένεση, ἰδιαίτερος χαρακτήρας καὶ εἴδη της). Ἡ Ὁμηρικὴ ποίηση καὶ ὁ κόσμος ποὺ αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει. Ὁ ἱστορικὸς πυρήνας τῆς Ἰλιάδας καὶ ἐμπλουτισμός του μὲ μυθολογικὰ στοιχεῖα. Ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδας (μὲ σύντομη καὶ σαφὴ ἔκθεση τοῦ ὁμηρικοῦ ζητήματος), περιεχόμενο καὶ γενικὸ διάγραμμα τῆς Ἰλιάδας (ὅπου θὰ ἑρμηνεύεται καὶ ἡ δομὴ τοῦ ἔργου). Ἡ ἐπίδραση τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν στὸν ἑλληνικὸ καὶ στὸν παγκόσμιο πολιτισμό.

II. Θὰ ἀκολουθήσει γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ραψωδιῶν Α' (στίχοι 1–7). Ζ' στ. (237–529) καὶ (στ. 468–804. Οἱ στ. 281–467 θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ μετάφραση).

III. Ἡ γενικὴ θεώρηση, ποὺ θὰ γίνει ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας, θὰ ἔχει ὡς στόχο τὴν κατάδειξη τοῦ ἰδιαίτερου χαρακτήρα καὶ τῶν ἀρετῶν τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως, ὅπως καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀξιῶν ποὺ περικλείει αὐτή.

Β' Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2.

Γλωσσικὴ διδασκαλία:

Σκοπὸς τῆς γλωσσικῆς διδασκαλίας εἶναι:

1. Νὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς στὴ βαθύτερη γνώση τῆς δομῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ νὰ μελετήσουν τὰ συνθετότερα συντακτικὰ φαινόμενα ποὺ ἡ λειτουργία τους εἶναι σημαντικὴ στὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ λόγο.

2. Νὰ συνειδητοποιηθοῦν οἱ ὁμοιότητες καὶ οἱ διαφορὲς (στὸ λεξιλόγιο, στὸ τυπικὸ καὶ στὴ σύνταξη) τῆς νέας ἑλληνικῆς (δημοτικῆς) μὲ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ καὶ

3. Νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἱκανότητα τῶν μαθητῶν στὴ μεταφορὰ (μετάφραση) ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων στὴ νεοελληνικὴ γλώσσα.

Ὕλη:

Θὰ διδαχθοῦν περίπου 30 θέματα ἀπὸ πεζὰ κείμενα τῆς ἀττικῆς διαλέκτου τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς. (Ἡ διδασκαλία κάθε θέματος δὲν πρέπει νὰ ξεπερνᾶ τὶς 2 διδακτικὲς ὧρες). Τὰ θέματα ποὺ θὰ ἐπιλεγοῦν πρέπει νὰ πληροῦν τὶς ἑξῆς προϋποθέσεις:

1. Νὰ περιέχουν τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἐνδιαφέρουσας ἰδέας ἢ τὴν περιγραφὴ ἑνὸς αὐτοτελοῦς περιστατικοῦ (ἱστορικοῦ εἴτε τῆς δημόσιας ἢ ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων), χωρὶς νὰ ξεπερνοῦν τοὺς 20 στίχους.

2. Νὰ προσφέρονται γιὰ τὴ μελέτη ἑνὸς συνθετότερου συντακτικοῦ φαινομένου ἢ γιὰ τὴ συμπλήρωση ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν στὴ Γραμματική.

3. Νὰ παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον αἰσθητικό, ὥστε ἀπὸ ἄποψη μορφῆς, νὰ μὴν ὑστεροῦν ἀπὸ τὰ διδασκόμενα στὴν τάξη κείμενα. Καλὸ εἶναι, τὰ διδασκόμενα θέματα, κάθε φορὰ νὰ ἔχουν περιεχόμενο συγγενικὸ μὲ ἐκεῖνο τοῦ διδασκόμενου στὴν τάξη ἀρχαίου κειμένου καὶ μάλιστα νὰ ἀνήκουν στὸ ἴδιο γραμματολογικὸ εἶδος ἢ καὶ στὸν ἴδιο συγγραφέα.

Γ'. Μεταβατικὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα.

Ἐξαιρετικὰ κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1980–81 καὶ 1981–82 οἱ σκοποὶ καὶ ἡ διδακτέα ὕλη τοῦ μαθήματος τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ Γραμματείας στὴν τάξη αὐτὴ ὁρίζονται ἀναλυτικὰ ὡς ἑξῆς:

1. Σκοποί:

Μὲ τὴ διδασκαλία τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν στὴ Β' Λυκείου, στὸ κοινὸ πρόγραμμα, ἐπιδιώκονται οἱ σκοποὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως.

2. Διδακτέα ὕλη:

α' Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 6.

ι) Ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῶν μαθημάτων ὥς τὶς 15 Νοεμβρίου θὰ διατεθοῦν 3 ὧρες τὴν ἑβδομάδα γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς διδασκαλίας τοῦ βιβλίου «Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ Α' Λυκείου».

ιι) Παράλληλα, κατὰ τὸ ἴδιο διάστημα καὶ κατὰ τὶς ὑπόλοιπες 3 ὧρες τὴν ἑβδομάδα, θὰ διδαχτεῖ ὁ Ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου λόγος τοῦ Λυσία, ὡς ἑξῆς:

Εἰσαγωγή: Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ρητορικῆς στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα — ὁ ρητορικὸς λόγος καὶ τὰ εἴδη του — τὰ ἀθηναϊκὰ δικαστήρια — βίος καὶ ἔργο τοῦ Λυσία.

Κείμενο: Ὁλόκληρος ὁ λόγος Ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου.

Συνολικὴ Θεώρηση: Μὲ βάση τὴ διδασκαλία ποὺ ἔγινε στὴν τάξη, οἱ μαθητὲς θὰ κληθοῦν νὰ ἐκθέσουν τὸ περιεχόμενο τοῦ ἔργου, τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ περιέχονται στὸ λόγο, νὰ χαρακτηρίσουν τὸν «ἀδύνατον» καὶ νὰ ἀξιολογήσουν τὸ Λυσία ὡς δικανικὸ ρήτορα.

ιιι) Θουκυδίδη Ἱστορία, Πλαταϊκά: ὧρες 6, ἀπὸ 16 Νοεμβρίου ὥς τὶς 23 Δεκεμβρίου:

Εἰσαγωγή: Σύντομη ἐπανάληψη τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θουκυδίδη καὶ τοποθέτησή του μέσα στὴν ἐποχή του καὶ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ ἱστοριογραφία. Τὸ γενικὸ διάγραμμα τῆς ἱστορίας του. Ἡ σημασία τοῦ ἔργου του.

Κείμενο: Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν Πλαταϊκῶν τοῦ Θουκυδίδη (Βιβλ. Α', κεφ. 1, Β', 1-6, 71-78, Γ' 20-24, 52 καὶ 68).

Συνολικὴ Θεώρηση: Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας, θὰ γίνει συνολικὴ θεώρηση τοῦ ἔργου. Μὲ βάση τὴ διδασκαλία ποὺ ἔγινε στὴν τάξη, οἱ μαθητὲς θὰ κληθοῦν νὰ ἐκθέσουν τὸ περιεχόμενο καὶ τὶς σημαντικότερες ἰδέες ποὺ ὑπάρχουν στὰ κεφάλαια ποὺ διδάχτηκαν καὶ νὰ διατυπώσουν γενικὲς κρίσεις γιὰ τὴν ἀξία τοῦ Θουκυδίδη ὡς ἱστορικοῦ καὶ ὡς λογοτέχνη.

ιιιι) Ὁμήρου Ἰλιάδα, ὧρες 3 τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὥς τὶς 31 Μαρτίου καὶ ὧρες 2 ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ὥς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Εἰσαγωγή: Ἡ ἐπικὴ ποίηση (γένεση, ἰδιαίτερος χαρακτήρας καὶ εἴδη της. Ἡ ὁμηρικὴ ποίηση καὶ ὁ κόσμος ποὺ αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει. Ὁ ἱστορικὸς πυρήνας τῆς Ἰλιάδας καὶ ἐμπλουτισμός του μὲ μυθολογικὰ στοιχεῖα. Ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδας (μὲ σύντομη καὶ σαφὴ ἔκθεση τοῦ ὁμηρικοῦ ζητήματος), περιεχόμενο καὶ γενικὸ διάγραμμα τῆς Ἰλιάδας (ὅπου θὰ ἑρμηνεύεται καὶ ἡ δομὴ τοῦ ἔργου).

Ἡ ἐπίδραση τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν στὸν ἑλληνικὸ καὶ στὸν παγκόσμιο πολιτισμό.

Κείμενο: Θὰ ἀκολουθήσει γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ῥαψῳδιῶν Ζ (στ. 272-529) καὶ Ω (στ. 144-804) τῆς Ἰλιάδας.

Συνολικὴ Θεώρηση: Θὰ ἔχει ὡς στόχο τὴν κατάδειξη τοῦ ἰδιαίτερου χαρακτήρα καὶ τῶν ἀρετῶν τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως, ὅπως καὶ τῶν παιδευτικῶν ἀξιῶν ποὺ περικλείει αὐτή.

ιιιιι) Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, ὧρες 3 τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὥς τὶς 31 Μαρτίου, ὧρες 4 ἀπὸ τὶς 1 Ἀπριλίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Εἰσαγωγή: α) Σύντομη ἐπανάληψη τῶν πληροφοριῶν γιὰ τὴ γένεση καὶ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς δραματικῆς ποιήσεως. (Γένεση καὶ ἐξέλιξη σύνδεσή της μὲ τὴ διονυσιακὴ λατρεία — ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τῆς τραγωδίας καὶ ὁ ἀριστοτελικὸς ὁρισμὸς — ἑορτὲς τοῦ Διονύσου καὶ παραστάσεις δραμάτων. Τὸ ἀρχαῖο θέατρο καὶ ἡ σκευή του — Οἱ τρεῖς μεγάλοι δημιουργοί: Αἰσχύλος, Σοφοκλής, Εὐριπίδης - Βίος καὶ ἔργο τοῦ Σοφοκλῆ), β) Ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλῆ (χρονολόγηση, τοποθέτησή της μέσα στὸ ἔργο τοῦ τραγικοῦ - περιστατικὸ διάγραμμα τοῦ ἔργου).

Κείμενο: Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῆς τραγωδίας. Γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ διδασκαλία ὁλόκληρου τοῦ ἔργου, ὁ καθηγητὴς μπορεῖ νὰ διδάξει τὰ λυρικὰ μέρη ἀπὸ δόκιμη νεοελληνικὴ μετάφραση.

Συνολικὴ Θεώρηση: Οἱ μαθητὲς θὰ κληθοῦν, μὲ βάση τὴ διδασκαλία ποὺ ἔγινε στὴ σχολικὴ αἴθουσα, νὰ τοποθετήσουν τὸ Σοφοκλῆ στὴν ἐποχή του καὶ στὸ λογοτεχνικὸ εἶδος ὅπου ἀνήκει, νὰ ἀναζητήσουν τὸ βαθύτερο νόημα τῆς «Ἀντιγόνης» καὶ τὶς σημαντικότερες ἰδέες ποὺ ἐκφράζονται μέσα στὸ ἔργο, νὰ χαρακτηρίσουν τὰ κύρια πρόσωπα τοῦ δράματος καὶ νὰ ὑπογραμμίσουν τὸ δραματικὸ χαρακτήρα τῆς τραγωδίες καὶ τὶς λογοτεχνικὲς καὶ θεατρικὲς ἀρετές της.

β) Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2.

Θεματογραφία, ὧρες 2 τὴν ἑβδομάδα.

Σκοπὸς τῆς θεματογραφίας εἶναι:

ι) Νὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς στὴ βαθύτερη γνώση τῆς δομῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ νὰ μελετήσουν τὰ συνθετότερα συντακτικὰ φαινόμενα ποὺ ἡ λειτουργία τους εἶναι σημαντικὴ στὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ λόγο.

ιι) Νὰ συνειδητοποιηθοῦν οἱ ὁμοιότητες καὶ οἱ διαφορὲς (στὸ λεξιλόγιο, στὸ τυπικὸ καὶ στὴ σύνταξη) τῆς νέας ἑλληνικῆς (δημοτικῆς) μὲ τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ καὶ

ιιι) Νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἱκανότητα τῶν μαθητῶν στὴ μεταφορὰ (μετάφραση) ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων στὴ νεοελληνικὴ γλώσσα.

Διδακτέα ὕλη:

Θὰ διδαχτοῦν περίπου 30 θέματα ἀπὸ πεζὰ κείμενα τῆς ἀττικῆς διαλέκτου τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς.

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2.

Σκοπός:

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τῶν Λατινικῶν εἶναι:

α) Νὰ διδαχθοῦν οἱ μαθητὲς τὸ βασικὸ λεξιλόγιο καὶ τὶς κύριες λειτουργίες τῆς λατινικῆς γλώσσας.

β) Νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ νὰ διαβάζουν καὶ νὰ κατανοοῦν ἁπλὰ κείμενα τῆς λατινικῆς γραμματείας, ὥστε νὰ διεγερθεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ εὐρύτερη γνωριμία μὲ τὰ πολιτιστικὰ στοιχεῖα καὶ τὶς ἀξίες, τῶν ὁποίων εἶναι φορεῖς αὐτὰ τὰ κείμενα.

Διδακτέα ὕλη:

Γλωσσικὴ διδασκαλία, ὧρες 2.

Ἀνάγνωση καὶ μετάφραση ἁπλῶν λατινικῶν κειμένων, αὐτοσχέδιων ἢ αὐθεντικῶν, ἀπὸ ἐγκεκριμένο Ἀναγνωστικὸ τῆς Λατινικῆς.

Παράλληλα, καὶ μὲ βάση τὶς ἀσκήσεις τοῦ Ἀναγνωστικοῦ, συστηματικὴ διδασκαλία τῶν συνηθέστερων γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων ἀπὸ ἐγκεκριμένο διδακτικὸ ἐγχειρίδιο τῆς Λατινικῆς Γραμματικῆς σὲ ὅση ἔκταση χρειάζεται γιὰ νὰ καταστοῦν οἱ μαθητὲς ἱκανοὶ νὰ διαβάζουν καὶ νὰ κατανοοῦν τὸ περιεχόμενο τῶν διδασκόμενων λατινικῶν κειμένων. Εἰδικότερα:

α) Ἀπὸ τὴ Γραμματικὴ θὰ διδαχθοῦν κυρίως: Τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶναι χρήσιμα γιὰ τὴ σωστὴ προφορὰ καὶ τὴν ἀνάγνωση ἑνὸς λατινικοῦ κειμένου. Οἱ πέντε κλίσεις τῶν οὐσιαστικῶν, τὰ ἐπίθετα καὶ τὰ παραθετικά τους, χωρὶς τὶς λεπτομέρειες καὶ τὶς ἐξαιρέσεις ποὺ ἀφοροῦν τὸ σχηματισμὸ καὶ τὴν κλίση σπάνιων τύπων. Οἱ πιὸ συνηθισμένοι τύποι τῶν ἀντωνυμιῶν καθὼς καὶ τῶν ἀπόλυτων καὶ τακτικῶν ἀριθμητικῶν. Τὰ εἰσαγωγικὰ στὸ ῥῆμα. Τὸ βοηθητικὸ ESSE καὶ οἱ πιὸ συνηθισμένοι σύνθετοι τύποι του. Οἱ κλίσεις τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων - ἀρχικοὶ χρόνοι. Τὰ συνηθέστερα ἀποθετικὰ καὶ ἡμιαποθετικὰ ῥήματα καθὼς καὶ τὰ ἄκλιτα μέρη τοῦ λόγου, κυρίως οἱ προθέσεις καὶ οἱ σύνδεσμοι.

β) Ἀπὸ τὸ Συντακτικὸ θὰ διδαχθοῦν τὰ βασικότερα καὶ ἁπλούστερα φαινόμενα τῆς λατινικῆς συντάξεως, ὅσα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν κατανόηση ἁπλῶν λατινικῶν κειμένων.

Ἡ διδασκαλία τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων δὲ θὰ ἀκολουθεῖ τὴ συστηματικὴ κατάταξή τους στὰ διδακτικὰ ἐγχειρίδια, ἀλλὰ τὴ σειρὰ τῶν ἀσκήσεων τοῦ Ἀναγνωστικοῦ.

Ἡ ἐμπέδωση τῶν διδασκομένων θὰ ἐπιδιώκεται κυρίως μὲ προφορικὲς ἢ καὶ γραπτὲς ἀσκήσεις ποὺ θὰ περιλαμβάνουν:

1. Φράσεις καὶ ἁπλὲς προτάσεις γιὰ συμπλήρωση ἢ μετασχηματισμὸ ὁρισμένων μερῶν τους.

2. Λέξεις, φράσεις καὶ ἁπλὲς προτάσεις γιὰ μεταφορὰ ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στὰ λατινικὰ καὶ ἀντίστροφα.

Θὰ καταβάλλεται ἰδιαίτερη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀπομνημόνευση λέξεων καὶ φράσεων, μὲ τὶς ὁποῖες θὰ ἐμπλουτίζεται προοδευτικὰ τὸ λατινικὸ λεξιλόγιο τῶν μαθητῶν.

Ὅροι καὶ στερεότυπες ἢ ἀποφθεγματικὲς ἐκφράσεις ποὺ διατηροῦνται στὸ σύγχρονο λόγο θὰ ἐπισημαίνονται ἰδιαίτερα.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ὧρες : πρόγραμμα κοινὸ 2, πρόγραμμα ἐπιλογῆς 2.

Ι. Σκοποὶ τοῦ μαθήματος :

Θὰ ἐπιδιώκονται οἱ σκοποὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

ΙΙ. Ὕλη τοῦ μαθήματος :

Α'. Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 2.

(Ἀπὸ τὴν Κτίση τῆς Κων/λεως ὥς τὴν Πτώση της γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ - ἀπὸ τὴν κατάρρευση τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ὡς τὸ Γαλλικὸ Διαφωτισμὸ γιὰ τὸν ἄλλο Κόσμο).

1. Εἰσαγωγή : Συνοπτικὴ ἀναδρομὴ (ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ἱστορικῆς ζωῆς ὡς τὴν Κτίση τῆς Κων/λεως)καὶ τὴν κατάρρευση τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους.
2. Συνοπτικὸ διάγραμμα τῆς Βυζαντινῆς καὶ γενικότερα τῆς Μεσαιωνικῆς Ἱστορίας (κύριες περίοδοι, κύρια προβλήματα, κύρια ἐπιτεύγματα).
3. Ἡ Κων/λη ὡς οἰκονομικό, διοικητικὸ καὶ πολιτιστικὸ κέντρο.
4. Οἱ παράγοντες ποὺ διαμόρφωσαν τὴ φυσιογνωμία τοῦ Βυζαντίου (Ἑλληνικὸς πολιτισμός, ρωμαϊκὴ κρατικὴ παράδοση καὶ Χριστιανισμός : Πίστη καὶ Ἐκκλησία).
5. Τὸ αὐτοκρατορικὸ πολίτευμα καὶ ἡ νομοθεσία (Θεοδόσιος Β', Ἰουστινιανός, Ἴσαυροι, Μακεδόνες, Νομικὴ Σχολὴ τῆς Κων/λης - κυρίως τὸν 11ο αἰώνα - ἑξάβιβλος τοῦ Ἀρμενόπουλου).
6. Διοίκηση, στρατός, ναυτικό, διπλωματία.
7. Οἰκονομικὴ ζωὴ (γεωργία, βιοτεχνία, ἐμπόριο), δημοσιονομικὴ πολιτική.
8. Παιδεία ,Ἐκπαίδευση. Ἀποστολικὴ δραστηριότητα.
9. Κράτος καὶ Ἐκκλησία (Κων/νος Α', Θεοδόσιος Α', Ἰουστινιανὸς Α'), Ἡράκλειος, Λέων Γ' Ἴσαυρος, Φώτιος, Κηρουλάριος).
10. Ἡ βυζαντινὴ τέχνη καὶ ἡ ἀκτινοβολία της.
11. Ὁ Ἰσλαμικὸς Κόσμος (θρησκεία, οἰκονομικὴ ζωή, ἰδιαίτερα ὅμως ἐπιστήμη καὶ τέχνη του).
12. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς Κόσμος (κρατικὴ διαμόρφωση, οἰκον. ζωή, κοινωνικὴ ὀργάνωση, ἐπιστήμη, τέχνη, σταυροφορικὴ ἐξόρμηση, πρώτη ἀναγέννηση).
13. Ὁ Σλαβικὸς καὶ λοιπὸς μεσαιωνικὸς Κόσμος.
14. Αὐγὴ τοῦ νεώτερου Κόσμου (καὶ συνοπτικὸ διάγραμμα τῆς νεώτερης ἱστορίας ὡς τὸ 1789).
15. Ἀναγέννηση, Ἀνακαλύψεις (οἰκονομικὴ ζωή, ἐπιστήμη, τέχνη, συνέπειες τῶν ἀνακαλύψεων). Μεταρρύθμιση.
16. Ὁ κόσμος ποὺ ἀνακάλυψαν οἱ Εὐρωπαῖοι.
17. Ἀπόλυτη Μοναρχία. Οἰκονομικὲς καὶ πολιτειακὲς ἐξελίξεις στὴ Βρετανία καὶ Β. Ἀμερική.

Β'. Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2.

1. Θέματα γενικά :
1. Μεθοδολογία τῆς Ἱστορίας.
2. Παράγοντες τῆς ἱστορικῆς ζωῆς.
3. Ἀνάλυση τῶν ἐννοιῶν : «πολιτισμός», «τομεῖς πολιτισμοῦ», «ἱστορία πολιτισμοῦ».

2. Θέματα εἰδικά :

1. Σχέσεις τοῦ Βυζαντίου μὲ γειτονικοὺς λαοὺς (Σλάβους, Τούρκους).

2. Κεφάλαια τοῦ Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ :
– Κοινωνικὴ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόνοια στὸ Βυζαντινὸ κράτος.
– Ἑρμηνεία τῆς Βυζαντινῆς τέχνης.
3. Ἱστορία ἀπὸ τὶς πηγές : Συλλογὴ κειμένων - πηγῶν τῆς Ὑστεροβυζαντινῆς ἐποχῆς (καὶ τῶν σταυροφοριῶν), μὲ προλόγους, κατατοπιστικὰ σημειώματα καὶ τὸν ἀναγκαῖο ὑπομνηματισμό.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Ὧρες 2.

Ι. Σκοποὶ τοῦ μαθήματος :

1. Νὰ εἰσαγάγει τοὺς μαθητὲς στὰ προβλήματα τῆς ψυχικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ ἑρμηνεύσουν καὶ νὰ κατανοήσουν τὴ συμπεριφορά τους καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῶν ἄλλων.

2. Νὰ βοηθήσει τοὺς μαθητὲς νὰ διαμορφώσουν κατάλληλους τρόπους συμπεριφορᾶς, ὥστε νὰ καταστοῦν αὐτοτελῆ καὶ ὥριμα ἄτομα καὶ νὰ ἀποβεῖ ἁρμονικότερη ἡ συμβίωσή τους στὴν κοινωνία πιὸ συγκεκριμένα :
– Νὰ ἐξαλείψουν φοβίες, προκαταλήψεις κ.λ.π.,
– νὰ ὑπερνικήσουν συγκρούσεις στὴν ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωή,
– νὰ προσανατολιστοῦν καλύτερα στὴν ἐπαγγελματική τους κατεύθυνση, στὴ ζωὴ γενικότερα καὶ νὰ ἐνταχθοῦν δημιουργικὰ στὴν κοινωνία μὲ τὴν ἐνίσχυση τῆς αὐτογνωσίας καὶ τὴν ἀνάπτυξη στοχαστικῆς συμπεριφορᾶς.

3. Νὰ διδάξει στοὺς μαθητὲς τὴ βασικὴ ὁρολογία τῆς ἐπιστήμης τῆς ψυχολογίας σχετικὰ μὲ τὰ ψυχικὰ φαινόμενα, ὥστε νὰ ἐκφράζονται μὲ ἀκρίβεια.

4. Νὰ βοηθήσει τοὺς μαθητὲς νὰ ἀποκτήσουν ὁρισμένες ἀρχὲς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας καὶ σκέψεως, ὅπως : ἀντικειμενικότητα καὶ (οὐδέτερη) παρατηρητικότητα καὶ ἀκόμη θετικὴ - ρεαλιστικὴ ἔκθεση τῶν ἑκάστοτε δεδομένων τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς.

ΙΙ. Ὕλη τοῦ μαθήματος :

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ἡ ψυχολογία στὴν καθημερινὴ γλώσσα καὶ ζωή.
2. Ἡ ψυχολογία ὡς σύγχρονη ἐπιστήμη.
α) Ἔννοια καὶ ὁρισμὸς
β) Κλάδοι τῆς Ψυχολογίας
γ) Τομεῖς ἐφαρμογῆς τῆς Ψυχολογίας.

3. Μέθοδοι τῆς Ψυχολογίας.
α) Παρατήρηση.
β) Πείραμα.
γ) Ψυχοφυσικὴ μέτρηση.
δ) Δημοσκόπηση : συνέντευξη, ἐρωτηματολόγια κλπ.
Σταθμισμένα κριτήρια (τέστ).
Στατιστικὲς μέθοδοι (μέσοι ὅροι, ἀποκλίσεις, συνάφεια)
α) Κατανόηση.

4. Βασικοὶ σταθμοὶ ἐξελίξεως τῆς Ψυχολογίας (Πλάτωνας), Ἀριστοτέλης, WUNDT, βασικὲς νεώτερες κατευθύνσεις : Ψυχανάλυση, Ψυχολογία τῆς συμπεριφορᾶς, ψυχολογία τῆς μορφῆς - ὁλότητας).

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Α'. Οἱ γνωστικὲς λειτουργίες.

Ι. Ἡ ἀντίληψη :

1. Ἡ πορεία σχηματισμοῦ τῆς ἀντιλήψεως (ἐρεθίσματα, αἰσθήσεις - αἰσθήματα, ἀντίληψη - γνώση).

2. Διαταραχὲς καὶ παραποιήσεις τῆς ἀντιλήψεως.
α) Παραισθήσεις καὶ ψευδαισθήσεις.
β) Ὀπτικὲς πλάνες (Πειραματικὲς διαπιστώσεις καὶ ἀσκήσεις).

ΙΙ. Ἡ μάθηση :
1. Ἡ μάθηση ὡς ἀνάγκη καὶ ἱκανότητα.

2. Τρόποι μαθήσεως :
α) Θεωρία τῶν ἀνακλαστικῶν ἀντιδράσεων (Παυλώφ).
β) Θεωρία τῆς ἐπιτυχίας (ἀποτελέσματος), θορνταικ, Σκίννερ.
γ) Θεωρία τῆς μορφῆς - ὁλότητος (Κέλερ).
δ) Κοινωνικὴ μάθηση : μίμηση, ταύτιση.
3. Μάθηση καὶ συμπεριφορά. Οἱ συνήθειες. Τὰ σύμβολα ἐπικοινωνίας.

III. Ἡ μνήμη :

1. Μνήμη (διατήρηση) καὶ λήθη. Πειραματικὲς διαπιστώσεις (μόνο ἀξιοπρόσεκτα γιὰ τὸ μαθητὴ στοιχεῖα). Παραστάσεις, συνειρμοί.

2. Ἡ σημασία τῆς μνήμης στὴ μάθηση. Τεχνικὲς ποὺ τὴ διευκολύνουν.

3. Διαταραχὲς τῆς μνήμης.

4. Οἱ ὅροι «συνείδηση», «ἀσυνείδητο», «ὑποσυνείδητο» (μὲ συντομία οἱ σχετικὲς θεωρίες).
5. Τὰ ὄνειρα.

IV. Ἡ νόηση :

1. Πῶς σχηματίζονται οἱ ἔννοιες. Σχέση μαθήσεως καὶ νοήσεως.
2. Νόηση καὶ γλῶσσα.
3. Ἡ νοημοσύνη. Ἔννοια καὶ βασικά της εἴδη.

Β'. Τὰ ψυχικὰ κίνητρα καὶ τὰ συναισθήματα.

1. Τὰ κίνητρα καὶ ἡ σημασία τους στὴν ψυχικὴ ζωή.

2. Βιολογικὰ καὶ πνευματικὰ κίνητρα : ἔνστικτα, ὁρμές, ἀνάγκες, ἐνδιαφέροντα.
3. Τὰ συναισθήματα. Εἴδη καὶ σημασία τους στὴν ψυχικὴ ζωή. Διαταραχὲς τῶν συναισθημάτων. Τὰ πάθη.
4. Ἡ ἱκανοποίηση τῶν ὁρμῶν καὶ ἀναγκῶν - τάσεων. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐναρμονίσεώς τους. Συγκρατήσεις. Μορφὲς συγκρούσεων.
5. Μηχανισμοὶ ἄμυνας. Τὸ φαινόμενο τῆς ἀπωθήσεως καὶ ἡ σχέση του πρὸς τὴν ἐπιθετικότητα καὶ τὴ νεύρωση.
6. Ἡ ἀπόφαση. Ἡ βούληση καὶ ὁ ἀξιολογικὸς κόσμος.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Α'. Τὸ ἄτομο στὴν ἐξέλιξή του.

1. Ἡ ἔνοια τῆς ἐξελίξεως γενικά. Ἡ κληρονομικότητα καὶ τὸ περιβάλλον ὡς παράγοντες ἐξελίξεως.

2. Σχέση τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἐξελίξεως.

3. Βασικὰ στάδια τῆς ἐξελίξεως καὶ χαρακτηριστικά τους :
α) Ἐμβρυϊκὴ καὶ νηπιακὴ περίοδος.
β) Παιδικὴ ἡλικία.
γ) Προεφηβικὴ καὶ ἐφηβικὴ ἡλικία.
δ) Ἡλικία τῆς ὡριμότητας.
ε) Ἡλικία τῶν γηρατειῶν.

Β'. Τὸ ἄτομο ὡς προσωπικότητα.

1. Οἱ ὅροι «ἀτομικότητα», «χαρακτήρας», «προσωπικότητα».
2. Ἰδιότητες τῆς (ὑγιοῦς) προσωπικότητας.
3. Βασικὲς θεωρίες γιὰ τύπους ἀνθρώπων καὶ γενικὴ ἐκτίμησή τους.
4. Ἡ προσωπικότητα ὡς δυναμικὴ ὁλότητα (Ὄλπορτ Γκίλφορντ Λεβὶν κ.ἄ.).
5. Ἡ προσαρμογή. Σχετικὰ προβλήματα. Ἡ ἀτομικὴ ψυχικὴ ὑγεία.
6. Ἡ προβληματικὴ προσωπικότητα. Συμπλέγματα κατωτερότητας, ἀνασφάλειας. Ἡ παθολογικὴ προσωπικότητα. Νευρώσεις, ψυχώσεις.
7. Οἱ ἀτομικὲς διαφορὲς καὶ ἡ σημασία τους στὴν ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωή. (Ἡ ἐπαγγελματικὴ προσαρμογὴ καὶ οἱ ἀτομικὲς προϋποθέσεις).

α) Μέτρηση τῆς νοημοσύνης : Εὐφυΐα καὶ καθυστέρηση.
β) Ἡ σημασία τῆς νοημοσύνης στὴ σχολικὴ κατεύθυνση καὶ τὸ ἐπάγγελμα.

8. Οἱ διαφορὲς τῶν φύλων καὶ τὰ ἰδιαίτερα προβλήματά τους.

Γ'. Τὸ ἄτομο στὴν κοινωνία.
1. Ἀνθρώπινη συμπεριφορὰ καὶ κοινωνικοὶ παράγοντες.
2. Ἡ ὁμάδα. Ἔννοια καὶ βασικὲς μορφές.
3. Ἡ δομὴ τῶν ὁμάδων καὶ ὁ ρόλος τοῦ ἀτόμου. Αὐταρχικὴ καὶ ἀντιαυταρχικὴ συμπεριφορά.
4. Τὸ πρόβλημα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων : Ψυχικὲς διαθέσεις, προκαταλήψεις, τάση ἰσοπεδώσεως.
5. Ἡ κοινωνικὴ ψυχικὴ ὑγεία. Μορφὲς κοινωνικῆς νοσηρότητας : βία - ἐγκληματικότητα, κοινωνικὸς ἀνταγωνισμός, ἄγχος, ἀλκοολισμός, ναρκωτικά.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ὧρες : Πρόγραμμα κοινὸ 4, πρόγραμμα ἐπιλογῆς 3.

Σκοποὶ τοῦ μαθήματος :
Θὰ ἐπιδιώκονται οἱ σκοποὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

Ὕλη τοῦ μαθήματος :

Α'. Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 4.

Ι. Ἄλγεβρα, ὧρες 2.

1. Πολυωνυμικὲς ἐξισώσεις καὶ ἀνισώσεις.

Ἔννοια πολυωνυμικῆς ἐξισώσεως καὶ ἀνισώσεως. Ἡ λύση τῆς ἐξισώσεως $\alpha\chi 2 + \beta\chi + \gamma = 0$ στὸ Ρ. Τὸ ἄθροισμα καὶ τὸ γινόμενο τῶν ριζῶν της. Πρόσημο τοῦ δευτεροβάθμιου τριωνύμου $\varphi(\chi) = \alpha\chi 2 \pm \beta\chi + \gamma$ γιὰ Χ Ε R Δευτεροβάθμιες ἀνισώσεις. Ἀνισώσεις ἀνωτέρου τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. Ἡ λύση τῶν ἐξισώσεων : $\alpha\chi 4 + \beta\chi 2 + \gamma = 0$, $\alpha\chi 3 \pm \beta\chi 2 + \beta\chi \pm \alpha = 0$, $\alpha\chi 4 - \beta\chi^3 + \beta\chi - \alpha = 0$ στὸ R. Τριγωνομετρικὲς ἐξισώσεις ποὺ ἀνάγονται σὲ πολυωνυμικές. Συστήματα γραμμικῶν ἐξισώσεων καὶ ἁπλὲς μορφὲς συστημάτων μὲ ἐξισώσεις δευτέρου βαθμοῦ.

2. Τριγωνομετρία.

Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς δύο τόξων. Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἑνὸς τόξου μὲ τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμοὺς τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ τριπλάσιου τόξου. Τροπὴ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν σὲ γινόμενα καὶ ἀντιστρόφως. Ἐφαρμογὴ στὴν ἐπίλυση τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων.

3. Πρόοδοι.

Ἡ ἔννοια τῆς ἀκολουθίας. Ἡ ἔννοια τοῦ ὁρίου ἀκολουθίας μὲ ἁπλὰ παραδείγματα. Οἱ ἀκολουθίες $1/\nu$, $(-1)^\nu\ 1/\nu$, $1/\sqrt{\nu}$, ω^ν καὶ $\kappa\omega^\nu$ μὲ $|\omega| < 1$.

Εἰδικὲς ἀκολουθίες : Ἀριθμητική, γεωμετρικὴ καὶ ἁρμονικὴ πρόοδος. Συνθήκη γιὰ νὰ ἀποτελοῦν διαδοχικοὺς ὅρους προόδου οἱ ἀριθμοὶ α, β καὶ γ. Ἄθροισμα τῶν ν πρώτων ὅρων ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρικῆς προόδου. Ἄθροισμα ἄπειρων ὅρων φθίνουσας γεωμετρικῆς προόδου. Ἐφαρμογὴ σὲ προβλήματα ἀνατοκισμοῦ, ἴσων καταθέσεων καὶ χρεωλυσίας.

4. Λογάριθμοι.

Ὁρισμὸς δυνάμεως μὲ ἐκθέτη πραγματικὸ ἀριθμό. Ἡ ἔννοια τῆς ἐκθετικῆς καὶ λογαριθμικῆς συναρτήσεως. Ἰδιότητες τῶν λογαριθμικῶν συναρτήσεων. Λογάριθμος γινομένου, πηλίκου, δυνάμεως καὶ ρίζας.
Ἁπλὲς ἐκθετικὲς καὶ λογαριθμικὲς ἐξισώσεις. Ἁπλᾶ λογαριθμικὰ καὶ ἐκθετικὰ συστήματα. Δεκαδικοὶ λογάριθμοι. Ἐφαρμογές.

5. Ἐπίλυση τριγώνων.

Θεωρήματα ἡμιτόνου καὶ συνημιτόνου. Τύποι τοῦ MOLIWEIDE. Βασικὲς περιπτώσεις ἐπιλύσεως τριγώνων.

β) ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ, ὧρες 2.

1. Λόγοι καὶ ἀναλογίες.

Λόγος δύο εὐθυγράμμων τμημάτων. Ἀναλογία εὐθυγράμμων τμημάτων. Ἰδιότητες. Θεώρημα τοῦ Θαλῆ. Κατασκευὴ τέταρτης ἀναλόγου τριῶν δεδομένων εὐθυγράμμων τμημάτων. Θεώρημα διχοτόμου γωνίας ἑνὸς τριγώνου. Διαίρεση εὐθυγράμμου τμήματος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς σὲ δεδομένο λόγο.

2. Ὁμοιότητα.

Ὅμοια εὐθύγραμμα σχήματα. Κριτήρια ὁμοιότητας τριγώνων. Δέσμη εὐθειῶν. Τὸ πυθαγόρειο θεώρημα καὶ οἱ συνέπειες του. Βασικὲς σχέσεις μεταξὺ πρωτευόντων ἢ δευτερευόντων στοιχείων ἑνὸς τριγώνου. Βασικὲς γεωμετρικὲς κατασκευὲς ποὺ στηρίζονται στὶς προηγούμενες μετρικὲς σχέσεις. Δύναμη σημείου ὡς πρὸς κύκλο. Κατασκευὴ τῶν ριζῶν δευτεροβάθμιας ἐξισώσεως. Διαίρεση εὐθυγράμμου τμήματος σὲ μέσο καὶ ἄκρο λόγο.

3. Κανονικὰ πολύγωνα.

Ἐγγραφὴ καὶ περιγραφὴ κανονικοῦ πολυγώνου σὲ κύκλο. Βασικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν στοιχείων κανονικοῦ πολυγώνου. Μῆκος κύκλου.

4. Ἐμβαδά.

Ἡ ἔννοια τοῦ ἐμβαδοῦ. Τὰ ἐμβαδὰ τῶν εὐθυγράμμων σχημάτων : ὀρθογωνίου, παραλληλογράμμου, τριγώνου, τραπεζίου. Ἐμβαδὸν κανονικοῦ πολυγώνου καὶ κύκλου. Λόγος τῶν ἐμβαδῶν δύο τριγώνων ποὺ ἔχουν δύο γωνίες ἴσες ἢ παραπληρωματικές. Λόγος τῶν ἐμβαδῶν δύο ὅμοιων πολυγώνων.

5. Εὐθεῖες καὶ ἐπίπεδα στὸ χῶρο.

Καθορισμὸς ἐπιπέδου. Εὐθεῖα πλάγια ἢ κάθετη πρὸς ἐπίπεδο. Γωνία εὐθείας καὶ ἐπιπέδου. Εὐθεία παράλληλη πρὸς ἐπίπεδο. Παράλληλα ἐπίπεδα. Δίεδρη γωνία. Καθετότητα ἐπιπέδων. Ἀσύμβαστες εὐθεῖες. Κοινὴ κάθετος δύο ἀσύμβατων εὐθειῶν.

ΙΙ. ΥΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ, ὧρες 3.

1. Στοιχεῖα θεωρίας ἀριθμῶν.

Διαιρετότητα στὸ σύνολο Ζ. Ἀλγοριθμικὴ διαίρεση, Μ.Κ.Δ. καὶ Ε.Κ.Π. ἀκεραίων· βασικὰ θεωρήματα. Ἐπίλυση τῆς ἐξισώσεως αχ + βψ = γ στὸ Ζ, (α,β,γ, 6ζ).

2. Μιγαδικοὶ ἀριθμοί.

Ἀνάγκη ἐπεκτάσεως τοῦ συνόλου τῶν πραγματικῶν ἀριθμῶν. Τὸ ἀντιμεταθετικὸ σῶμα τῶν μιγαδικῶν ἀριθμῶν. Ἐπίλυση μιᾶς δευτεροβάθμιας ἐξισώσεως καὶ γενικότερα μιᾶς πολυγωνικῆς ἐξισώσεως στὸ σύνολο τῶν μιγαδικῶν ἀριθμῶν. Μέτρο μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Γεωμετρικὴ παράσταση μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Τριγωνομετρικὴ μορφὴ μιγαδικοῦ. Ρίζες μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ.

3. Βασικὲς ἀλγεβρικὲς δομές.

Διμελὴς πράξη. Ὑποσύνολο κλειστὸ ὡς πρὸς μία πράξη. Στοιχεῖο οὐδέτερο, συμμετρικὸ ἀπλοποιήσιμο. Ὁμάδα, δακτύλιος, σῶμα, διανυσματικοὶ χῶροι. Βασικὲς ἰδιότητες.

4. Στοιχεῖα θεωρίας πολυωνύμων.

Ὁ ἀντιμεταθετικὸς δακτύλιος τῶν πολυωνύμων. Ἀλγοριθμικὴ διαίρεση. Μ.Κ.Δ. πολυωνύμων· βασικὲς ἰδιότητες. Ε.Κ.Π. πολυωνύμων. Ρίζα πολυωνύμου. Θεωρήματα γιὰ τὶς ρίζες ἑνὸς πολυωνύμου.

ΦΥΣΙΚΗ

Ὧρες : Πρόγραμμα κοινό 2, πρόγραμμα ἐπιλογῆς 2.

Ι. Σκοποὶ τοῦ μαθήματος.

Θὰ ἐπιδιώκονται οἱ σκοποὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

ΙΙ. Ὕλη τοῦ μαθήματος.

Α'. Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 2.

Στατικὸς Ἠλεκτρισμός :

1. Ἠλεκτρικὸ φορτίο : Φύση τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἀρχὴ διατηρήσεως τῶν φορτίων. Θεμελιώδη φαινόμενα. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ἠλεκτρικοῦ φορτίου.

2. Ἠλεκτρικὸ πεδίο : Ὁρισμὸς ἠλεκτρικοῦ πεδίου. Στοιχεῖα ἠλεκτρικοῦ πεδίου (ἔνταση, δυναμικό, διαφορὰ δυναμικοῦ σὲ δύο σημεῖα). Μονάδες ἐντάσεως καὶ δυναμικοῦ.

3. Χωρητικότητα ἀγωγοῦ : Ὁρισμὸς χωρητικότητας. Μονάδες μετρήσεως τῆς χωρητικότητας. Ἐνέργεια φορτισμένου ἀγωγοῦ. Πυκνωτές. Χωρητικότητα ἐπιπέδου πυκνωτῆ, ἐνέργεια φορτισμένου πυκνωτῆ, σύνδεση πυκνωτῶν, μορφὲς πυκνωτῶν.

Συνεχὲς ἠλεκτρικὸ ρεῦμα.

1. Ἠλεκτρικὸ ρεῦμα : Τὸ ἠλεκτρικὸ κύκλωμα. Τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ὡς ροὴ ἠλεκτρονίων. Πηγὲς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἔνταση τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ ΟΗΜ. Ἠλεκτρικὴ ἀντίσταση ἀγωγοῦ. Μονάδες μετρήσεως τῆς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος. Μονάδες ἀντιστάσεως ρεύματος. Ἀμπερόμετρο καὶ βαλτόμετρο. Μελέτη τῆς ἀντιστάσεως ἑνὸς ἀγωγοῦ. Σύνδεση ἀντιστάσεων. Ρυθμιστικὲς ἀντιστάσεις. Ρυθμιστὴς τάσεως.

2. Ἐνέργεια τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἐνέργεια καὶ ἰσχὺς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ JOULE. Ἐφαρμογές.

3. Κλειστὸ κύκλωμα. Ἡ γεννήτρια στὸ κλειστὸ κύκλωμα. Ἠλεκτρεγερτικὴ δύναμη καὶ ἐσωτερικὴ ἀντίσταση. Νόμος τοῦ ΟΗΜ στὸ κλειστὸ κύκλωμα.

Μαγνητισμὸς - Ἠλεκτρομαγνητισμός.

1. Ἰδιότητες μαγνήτη : Τρόποι μαγνητίσεως. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ποσότητας μαγνητισμοῦ. Στοιχειώδεις μαγνῆτες.

2. Μαγνητικὸ πεδίο : Ὁρισμὸς μαγνητικοῦ πεδίου. Μαγνητικὴ ἐπαγωγή. Μαγνητικὴ ροή. Μαγνητικὴ διαπερατότητα. Ἔνταση τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου. Μονάδες. Μαγνητικὸ πεδίο τῆς Γῆς. Μαγνητικὴ πυξίδα. Μαγνητικὰ στοιχεῖα ἑνὸς τόπου.

3. Ἠλεκτρομαγνητισμός : Μαγνητικὸ πεδίο τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τῶν BIOT-SAVART. Μαγνητικὸ πεδίο εὐθυγράμμου καὶ κυκλικοῦ ρευματοφόρου ἀγωγοῦ. Μαγνητικὸ πεδίο σωληνοειδοῦς. Οἱ ἠλεκτρομαγνῆτες καὶ οἱ ἐφαρμογές τους. Ἠλεκτρομαγνητικὴ δύναμη. Ὁ νόμος τοῦ LAPLACE. Ἐφαρμογές.

Ὀπτική :

1. Διάδοση τοῦ φωτός : Ἡ εὐθύγραμμη διάδοση τοῦ φωτὸς καὶ τὰ ἀποτελέσματά της. Ταχύτητα τῆς διαδόσεως τοῦ φωτὸς (χωρὶς περιγραφὴ τῶν μεθόδων μετρήσεώς της).

2. Ἀνάκλαση τοῦ φωτός : Νόμοι τῆς ἀνακλάσεως τοῦ φωτός. Ἐπίπεδα καὶ σφαιρικὰ κάτοπτρα. Ἐξισώσεις τῶν σφαιρικῶν κατόπτρων.

3. Διάθλαση τοῦ φωτός : Νόμοι τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτός. Ὁρικὴ γωνία καὶ ὁλικὴ ἀνάκλαση τοῦ φωτός. Ἀποτελέσματα τῆς διαθλάσεως. Διάδοση τοῦ φωτὸς μέσα ἀπὸ πλάκα. Διάδοση τοῦ φωτὸς μέσα ἀπὸ πρίσμα. Πρίσματα ὁλικῆς ἀνακλάσεως.

4. Σφαιρικοὶ φακοί : Συγκλίνοντες καὶ ἀποκλίνοντες φακοί. Γενικὲς ἐξισώσεις τῶν φακῶν. Ἰσχὺς φακοῦ καὶ ὁμοαξονικοῦ συστήματος φακῶν.

5. Ὀπτικὰ ὄργανα : Ἁπλὸ μικροσκόπιο. Ἀστρονομικὴ διόπτρα. Περιληπτικὰ τά : Περισκόπιο, φωτογραφικὴ μηχανή, προβολέας, κινηματογραφικὴ μηχανή.

6. Ἀνάλυση τοῦ φωτός : Ἀνάλυση τοῦ λευκοῦ φωτός. Ἰδιότητες τῶν ἀκτινοβολιῶν, ὁρατῶν, ὑπερύθρων καὶ ὑπεριωδῶν. Οὐράνιο τόξο. Φασματοσκόπιο. Τὸ χρῶμα τῶν σωμάτων.

7. Φωτομετρία : Φωτεινὴ ἐνέργεια. Φωτεινὴ ροή. Φωτισμός. Μονάδες μετρήσεως φωτομετρικῶν μεγεθῶν. Φωτόμετρα.

Β' Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2.

1. Ἀπὸ τὴ Μηχανική : Καμπυλόγραμμη κίνηση. Κυκλικὴ μεταβαλλομένη κίνηση ὑλικοῦ σημείου. Βολές : Κατακόρυφη, ὁριζόντια, πλάγια. Κινούμενα συστήματα ἀναφορᾶς. Ἔργο ἀντιστάσεων καὶ μεταβλητῆς δυνάμεως. Ἐφαρμογὴ

τῆς διατηρήσεως τῆς ὁρμῆς. Πύραυλος. Κρούση: Ἐλαστική, πλαστική, συντελεστὴς κρούσεως. Περιστροφὴ στερεοῦ σώματος γύρω ἀπὸ σταθερὸ καὶ ἀπὸ μεταβλητὸ ἄξονα. Γυροσκόπιο, Μεταβολὴ τοῦ G σὲ συνάρτηση μὲ τὸ ὕψος. Τεχνητοὶ δορυφόροι. Ροὴ ρευστῶν. Νόμος τῆς συνεχείας Νόμος τοῦ BERNOULLI. Ἐφαρμογές. Ἐσωτερικὴ τριβὴ τῶν ρευστῶν. Ὑπερηχητικὲς ταχύτητες. Ὑδροκινητῆρες.

2. Ἀπὸ τὴ θερμότητα: Τρόποι μεταβολῆς τῆς καταστάσεως ἀερίου. Εὕρεση τῆς μοριακῆς μάζας καὶ τῆς πυκνότητας ἀερίου. Νόμος τοῦ DALTON. Κορεσμένοι καὶ ἀκόρεστοι ἀτμοί. Τριπλὸ σημεῖο.

Θερμοδυναμική: Α' Θερμοδυναμικὸ ἀξίωμα. Β' Θερμοδυναμικὸ ἀξίωμα. Κύκλος τοῦ CARNOT. Ἀτμομηχανές, Βενζινοκινητῆρες. Κινητῆρες DIESEL. Ἀεροστρόβιλοι. Ψυκτικὲς μηχανές. Ἐντροπία.

3. Ἀπὸ τὸ Μαγνητισμό: Φύση τοῦ μαγνητισμοῦ. Ἐπίδραση ὁμογενοῦς μαγνητικοῦ πεδίου σὲ μαγνητικὸ δίπολο. Μαγνητικὴ ροπή. Μαγνήτιση, μαγνητικὴ ὑστέρηση.

4. Ἀπὸ τὸν Ἠλεκτρισμό: Εἴδη ἠλεκτροστατικῶν πεδίων - ἠλεκτροστατικοὶ φακοί. Διηλεκτρικὴ σταθερή. Ἠλεκτροστατικὲς μηχανές. Ἠλεκτρικὴ ροὴ καὶ νόμοι της Σφαιρικὸς πυκνωτής. Μέτρηση ἀντιστάσεων. Σύνθετο κύκλωμα. Κανόνες τοῦ KIRCHOFF. Σύνδεση γεννητριῶν. Ἀποδέκτες. Ἀντιηλεκτρεγερτικὴ δύναμη. Κίνηση ἠλεκτρονίου μέσα σὲ μαγνητικὸ πεδίο. Μαγνητικοὶ φακοί. Ἑρμηνεία προελεύσεως τῶν μαγνητικῶν πεδίων. Ὄργανα ἠλεκτρικῶν μετρήσεων.

5. Ἀπὸ τὴν Ὀπτική: Ὀπτικὸ πεδίο ἐπίπεδου κατόπτρου. Ὀπτικὸ πεδίο σφαιρικοῦ κατόπτρου. Σφάλματα σφαιρικῶν κατόπτρων. Εὕρεση τοῦ τύπου τῶν φακῶν. Σφάλματα σφαιρικῶν φακῶν. Σύνθετο μικροσκόπιο. Ἡλιακὸ φάσμα. Ἀχρωματικὸ σύστημα πρισμάτων καὶ φακῶν. Ἀπόδοση φωτεινῆς πηγῆς. Μηχανικὸ ἰσοδύναμο τοῦ φωτός.

ΧΗΜΕΙΑ

Α' Πρόγραμμα κοινό, ὥρα 1.

1. Κατάταξη στοιχείων. Περιοδικὸ σύστημα. Ἀρχικὲς κατατάξεις στοιχείων. Περιοδικὸ σύστημα τῶν στοιχείων. Περιοδικότητα τῶν ἰδιοτήτων τῶν στοιχείων. Ἀτομικὸς ἀριθμός.

2. Σύγχρονη ἀτομικὴ θεωρία (δομὴ τοῦ ἀτόμου) γενικά. Τὰ διάφορα ἀτομικὰ πρότυπα. Κατασκευὴ τῶν πυρήνων τοῦ ἀτόμου. Ἰσότοπα καὶ ἰσοβαρῆ στοιχεῖα.

3. Θεωρία τῆς ἠλεκτρολυτικῆς διαστάσεως-ἠλεκτρόλυση. Μεταλλικοὶ ἀγωγοὶ - ἠλεκτρολυτικοὶ ἀγωγοί. Θεωρία τῆς ἠλεκτρολυτικῆς διαστάσεως τοῦ ARRHENIUS. Ἠλεκτρόλυση. Νόμοι τῆς ἠλεκτρολύσεως. Μηχανισμὸς τῆς ἠλεκτρολύσεως.

4. Ὀξέα - Βάσεις - Ἅλατα:

Ὀξέα καὶ βάσεις: Γενικὲς ἰδιότητες τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Ἐξουδετέρωση. Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ὀξέων, ἀνυδρίτες τῶν ὀξέων. Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν βάσεων. Ἀνυδρίτες τῶν βάσεων. Ἅλατα: Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς ἁλάτων. Κανονικὰ ἅλατα. Ὄξινα ἅλατα. Βασικὰ ἅλατα. Διπλὰ ἅλατα. Μεικτὰ ἅλατα. Σύμπλοκα ἅλατα. Σύμπλοκα ἰόντα. Γραμμοϊσοδύναμο τῶν ὀξέων, τῶν βάσεων καὶ τῶν ἁλάτων. Γενικὰ περὶ διαλυμάτων. Κανονικὰ διαλύματα. Ἰσχὺς τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων.

5. Μέταλλα:

Γενικὲς ἰδιότητες τῶν μετάλλων. Γενικὲς μέθοδοι ἐξαγωγῆς τῶν μετάλλων. Γενικὰ περὶ κραμάτων.

6. Μέταλλα τῶν ἀλκαλίων.

Γενικὰ περὶ τῶν μετάλλων τῶν ἀλκαλίων. Νάτριο. Ὑδροξείδιο τοῦ Νατρίου. Ἀνθρακικὸ νάτριο. Ὄξινο ἀνθρακικὸ νάτριο. Νιτρικὸ νάτριο. Κάλιο. Ὑδροξείδιο τοῦ καλίου. Ἀνθρακικὸ κάλιο. Ὄξινο ἀνθρακικὸ κάλιο. Χλωριοῦχο κάλιο. Χλωρικὸ κάλιο. Νιτρικὸ κάλιο.

7. Μέταλλα τῶν ἀλκαλικῶν Γαιῶν:

Γενικὰ περὶ μετάλλων τῶν ἀλκαλικῶν Γαιῶν. Μαγνήσιο. Ὀξείδιο τοῦ Μαγνησίου. Ἀνθρακικὸ Μαγνήσιο. Θειϊκὸ μαγνήσιο. Ἀσβέστιο. Ὀξείδιο τοῦ ἀσβεστίου. Ὑδροξείδιο τοῦ ἀσβεστίου. Ἀνθρακικὸ ἀσβέστιο. Θειϊκὸ ἀσβέστιο. Χλωριοῦχο ἀσβέστιο. Χλωράσβεστος. Κονιάματα.

8. Ἀλουμίνιο, Κασσίτερος, Μόλυβδος.

Ἀλουμίνιο. Ὀξείδιο τοῦ ἀλουμινίου. Θειϊκὸ ἀλουμίνιο. Στυπτηρία. Πυριτικὰ ἅλατα τοῦ ἀλουμινίου. Κεραμευτική. Κασσίτερος. Μόλυβδος. Ὀξείδιο τοῦ μολύβδου. Ἀνθρακικὸς μόλυβδος. Συσσωρευτὲς μολύβδου.

9. Χαλκός, Ἄργυρος, Χρυσός.

Χαλκός, Θειϊκὸς χαλκός. Ἄργυρος. Νιτρικὸς ἄργυρος. Ἀλαγονοῦχες ἑνώσεις τοῦ ἀργύρου. Φωτογραφική Χρυσός.

10. Ψευδάργυρος. Ὑδράργυρος. Χρώμιο, Μαγγάνιο.

Ψευδάργυρος. Ὀξείδιο τοῦ ψευδαργύρου. Ὑδράργυρος. Ἀλαγονοῦχες ἑνώσεις τοῦ ὑδραργύρου. Χρώμιο. Ἑνώσεις τοῦ χρωμίου. Μαγγάνιο. Ἑνώσεις τοῦ Μαγγανίου.

11. Σίδηρος, Κοβάλτιο, Νικέλιο, Λευκόχρυσος.

Σίδηρος. Κοβάλτιο. Νικέλιο. Λευκόχρυσος. Ραδιενεργὰ στοιχεῖα. Ράδιο. Οὐράνιο. Ὑπερουράνια στοιχεῖα. Ἀκτινίδες.

Β'. Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὥρα 1.

Ἰδιότητες διαλυμάτων. Γενικά:

Τάση ἀτμῶν. Νόμος τοῦ RAOULT. Ζεοσκοπία. Κρυοσκοπία. Προσδιορισμὸς τοῦ μοριακοῦ βάρους τῶν διαλυομένων σωμάτων. Ὤσμωση. Ὠσμωτικὴ πίεση. Προσδιορισμὸς τῶν μοριακῶν βαρῶν ἀπὸ τὴν ὠσμωτικὴ πίεση.

2. Χημικὴ ἀντίδραση. Ταχύτητα ἀντιδράσεως καὶ παράγοντες ποὺ τὴν ἐπηρεάζουν: Ἡ χημικὴ ἀντίδραση. Ταχύτητα ἀντιδράσεως. Παράγοντες ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ χημικὴ ἀντίδραση. Θερμοχημεία. Κατάλυση.

3. Χημικὴ ἰσορροπία: Ἀμφίδρομες ἀντιδράσεις. Χημικὴ ἰσορροπία. Νόμος τῆς ἐπιδράσεως τῆς μάζας. Παράγοντες ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ χημικὴ ἰσορροπία.

4. Ἠλεκτρονικὴ θεωρία τοῦ σθένους. Χημικοὶ δεσμοί. Τὰ διάφορα εἴδη τῶν χημικῶν δεσμῶν: Ἑτεροπολικός, ὁμοιοπολικός, ἡμιπολικός, δεσμὸς ὑδρογόνου, μεταλλικός.

5. Ἰδιότητες τῶν ἠλεκτρολυτικῶν διαλυμάτων:

Ἰσχὺς τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Βαθμὸς ἰονισμοῦ (διαστάσεως). Σταθερὰ ἰονισμοῦ (διαστάσεως). Ἐπίδραση κοινοῦ ἰόντος. Γινόμενο διαλυτότητας. Διάσταση τοῦ νεροῦ P.H. Ρυθμιστικὰ διαλύματα. Δεῖκτες. Ὑδρόλυση.

6. Ἠλεκτρονικὴ θεωρία ὀξειδώσεως καὶ ἀναγωγῆς.

Γενικὰ περὶ ὀξειδώσεως καὶ ἀναγωγῆς. Ἀριθμὸς ὀξειδώσεως. Τὰ κυριότερα ὀξειδωτικὰ καὶ ἀναγωγικὰ μέσα. Παραδείγματα ὀξειδοαναγωγικῶν ἀντιδράσεων. Δυναμικὸ ὀξειδοαναγωγῆς.

7. Ἀπὸ τὸ εἰδικὸ μέρος τῆς ἀνόργανης Χημείας.

Τὰ κυριότερα, ἀπὸ βιομηχανικῆς σημασίας, ἀνόργανα ὀξέα καὶ βάσεις. (Ὑδροχλωρικὸ ὀξύ, θειϊκὸ ὀξύ, νιτρικὸ ὀξύ, ἀμμωνία, καυστικὸ νάτριο). Μελέτη τῆς συστάσεως τῶν μετάλλων καὶ κραμάτων. Θερμικὴ ἀνάλυση.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Ὥρα 1.

Ι. Σκοπός:

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος εἶναι νὰ ἐξετάσει καὶ διδάξει τὴν ἀλληλεπίδραση ἀνθρώπου καὶ περιβάλλοντος καθὼς καὶ τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ ποὺ ἀναπτύχθηκε σὲ παγκόσμια κλίμακα ἀπὸ τὴν ἀλληλεπίδραση αὐτὴ καὶ ἀπὸ ἄλλες αἰτίες.

ΙΙ. Ὕλη τοῦ μαθήματος:

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀνθρώπου στὴ Γῆ.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ φυσικὸ περιβάλλον.

Οἱ βαθμοὶ τοῦ πολιτισμοῦ : Κατώτερος, μέσος καὶ ἀνώτερος βαθμὸς πολιτισμοῦ.

Ἡ καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ὁ τεχνικὸς πολιτισμός.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς.

Γεωγραφικὴ κατανομὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς. Τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα. Μετακίνηση πληθυσμοῦ. Συγκέντρωση πληθυσμοῦ σὲ περιοχές. Φυλές, γλῶσσες, θρησκεῖες, ἐθνικὲς ὁμάδες.

Ἱστορικὴ ἐξέλιξη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀγαθὰ καὶ παραγωγή τους. Τὸ χρῆμα καὶ ἡ νομισματικὴ μονάδα. Νόμος προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Διευθυνόμενη οἰκονομία. Ἀναπτυγμένες καὶ ἀναπτυσσόμενες χῶρες. Τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα.

Διάφοροι κλάδοι παραγωγῆς, Γεωργικὴ παραγωγή, κτηνοτροφικὴ παραγωγή, ἁλιευτικὴ παραγωγή, δασικὴ παραγωγή, παραγωγὴ ὑφαντικῶν ὑλῶν, παραγωγὴ ἐνέργειας, παραγωγὴ μετάλλων, βιομηχανικὴ παραγωγή, Ἐπενδύσεις. Οἰκονομικοὶ συνασπισμοί.

Τὸ ἐμπόριο. Μεγάλα κέντρα διεθνοῦς ἐμπορίου. Ἐμπορικὲς συμβάσεις. Τὸ ἰσοζύγιο τῶν λογαριασμῶν. Ὁ πληθωρισμός. Ὁ τιμάριθμος.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος.

Οἱ μεταφορές. Οἱ τηλεπικοινωνίες. Ὁ Τουρισμός.

Οἱ μεγάλες οἰκονομικὲς δυνάμεις. Παράγοντες δημιουργίας μεγάλων δυνάμεων.

Σύγχρονα οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς ἀνθρωπότητας καὶ τὸ θέμα τῆς ἐξαντλήσεως τῶν πηγῶν ἐνεργείας.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ - ΥΓΙΕΙΝΗ

Ὥρα 1.

I. Σκοπός :

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος εἶναι :

1. Νὰ ἀνασκοπήσει τὴν ἀνατομία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, ὅπως τὴν ἔμαθαν οἱ μαθητὲς στὸ Γυμνάσιο, καὶ νὰ τὴ συμπληρώσει μὲ βασικὲς καὶ ἀπαραίτητες γνώσεις Φυσιολογίας.

2. Νὰ ἐνημερώσει τοὺς μαθητὲς γιὰ τὶς ὑγιεινὲς συνθῆκες διεξαγωγῆς τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ καθὼς καὶ γιὰ ὁρισμένες συχνὰ ἀπαντώμενες ἀσθένειες ποὺ παρεμποδίζουν τὴν ὁμαλὴ λειτουργία του.

II. Ὕλη τοῦ μαθήματος :

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα καὶ ἡ ὑγιεινή του. Μορφολογία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Σύντομη περιγραφὴ τοῦ σκελετοῦ. Ὑγιεινὴ τοῦ ὀστικοῦ συστήματος. Σύντομη ἀνασκόπηση τοῦ μυϊκοῦ συστήματος. Ὀνομασία βασικῶν μερῶν. Χημικὴ ἀνάλυση τῆς μυϊκῆς συστολῆς. Μελέτη τῆς κινήσεως. Ὑγιεινὴ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος, θρέψη, ἄσκηση, συνθῆκες ποὺ εὐνοοῦν τὴ φυσικὴ μυϊκὴ προσπάθεια.

Νευρικὸ σύστημα. Ἐγκέφαλος ἑνὸς ζώου. Ἐγκεφαλονωτιαῖο σύστημα τοῦ ἀνθρώπου. Λειτουργία τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἰδιότητες καὶ ρόλος τῶν νεύρων. Νευρικὸ ρεῦμα. Ἀνακλαστικὲς κινήσεις. Λειτουργία τῶν ἡμισφαιρίων τοῦ ἐγκεφάλου. Ἠλεκτροεγκεφαλογράφημα. Φυσιολογία τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Πνευματικὴ δραστηριότητα. Ὁ ρόλος τῶν ὑπόλοιπων τμημάτων τοῦ ἐγκεφάλου. Ὑγιεινὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Αἰτίες τῆς νευρικῆς κοπώσεως. Ἀλλαγὴ τῶν πνευματικῶν δραστηριοτήτων Ὁ ὕπνος. Ὁ κλινικὸς θάνατος. Ἐπίδραση τροφῶν στὸ νευρικὸ σύστημα. Τοξικὲς οὐσίες. Ἐνίσχυση τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Οἱ τροφὲς : Τὸ πόσιμο νερό, τρόπος μελέτης τῆς συστάσεώς του. Ὀργανικὲς τροφές. Σάκχαρα, ἰδιότητες τῶν σακχάρων. Τὰ λιπίδια. Οἱ πρωτεῖνες. Ἐξέταση τροφῶν. Τὸ γάλα, τὸ ψωμί. Κατάταξη τῶν τροφῶν. Κίνδυνοι ἀπὸ τὶς τροφές. Τὰ συντηρητικά. Χρωστικὲς οὐσίες στὶς τροφές. Συνθετικὲς τροφές. Σύντομη περιγραφὴ τῶν ὀργάνων τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Λειτουργία τῆς πέψεως τῶν τροφῶν. Οἱ ἀνάγκες τοῦ ὀργανισμοῦ σὲ τροφὲς καὶ ἡ συστηματοποίηση μιᾶς ποικιλίας τροφῶν. Ὑγιεινὴ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Κολικοί.

Τὸ αἷμα. Τὰ συστατικὰ τοῦ αἵματος. Ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια. Αἱματοκρίτης. Ταχύτητα καθιζήσεως. Ἡ αἱμοσφαιρίνη. Τὸ πλάσμα τοῦ αἵματος. Ἡ πήξη τοῦ αἵματος. Ἡ ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ. Ὁμάδες αἵματος. Εὕρεση πατρότητας. Παράγων RHESUS. Αἱμοδοσία. Ἡ λέμφος. Οἰδήματα.

Τὸ κυκλοφοριακὸ σύστημα. Σύντομη περιγραφὴ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, Καρδιακὸς παλμός. Ἡ διέγερση τῆς Καρδιᾶς. Ἔργο καὶ θρέψη τῆς καρδιᾶς. Καρδιογράφημα. Ρύθμιση τῆς λειτουργίας τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος. Ἀρτηριακὴ πίεση. Τὸ καρδιακὸ ἔμφραγμα. Ὑγιεινὴ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος.

Ἀναπνευστικὸ σύστημα. Σύντομη περιγραφὴ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος. Ἡ φυσιολογία τῆς ἀναπνοῆς. Ἀναπνευστικὲς κινήσεις. Ἀνταλλαγὴ τῶν ἀερίων. Ἐσωτερικὴ ἀναπνοή. Ρύθμιση τῆς ἀναπνοῆς.

Αἰσθήσεις. Φυσιολογία τῶν αἰσθήσεων. Ὑγιεινὴ τῶν αἰσθήσεων. Ἡ ἰσορροπία ἔξω ἀπὸ τὸ πεδίο βαρύτητας.

Φυσιολογία τῶν νεφρῶν. Τὰ οὖρα. Ὑγιεινὴ τῶν ἀπεκκρίσεων. Λεύκωμα, Σάκχαρο. Κολικοὶ τῶν νεφρῶν.

Φυσιολογία τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων. Ὑπόφυση, θυρεοειδής, πάγκρεας, ἐπινεφρίδια, ὠοθῆκες, ὄρχεις. Γεννητικὰ ὄργανα (συνοπτικά). Γονιμότητα. Σύλληψη. Κύηση. Ὑγιεινὴ τῆς κυήσεως.

Ἀφροδίσια νοσήματα.

ΑΓΓΛΙΚΑ

Ὧρες 2.

I. Σκοπός :

Θὰ ἐπιδιώκεται ὁ σκοπὸς ποὺ προτάσσεται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως

II. Ὕλη τοῦ μαθήματος :

I. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ. Τὸ λεξιλόγιο θὰ περιλαμβάνει περίπου 600 - 700 ριζικὲς λέξεις, ποὺ θὰ ἀποτελοῦν ἐπέκταση τῶν λέξεων ποὺ ἔχουν διδαχθεῖ στὸ Γυμνάσιο καὶ στὴν Α' τάξη τοῦ Λυκείου. Οἱ λέξεις αὐτὲς θὰ ἐπιλεγοῦν μὲ κριτήριο τὴ συχνότητα, τὴ χρησιμότητα καὶ τὴν καταλληλότητά τους γιὰ τὴ διδασκαλία. Ὅπου κρίνεται πρόσφορο νὰ δίνονται καὶ παράγωγα τῶν ριζικῶν λέξεων.

II. ΠΡΟΦΟΡΑ. Θὰ γίνονται συστηματικὲς ἀσκήσεις φωνολογίας καὶ γενικότετα σωστῆς προφορᾶς λέξεων, φράσεων καὶ προτάσεων, γιὰ νὰ βελτιώνεται ἡ προφορὰ τῶν μαθητῶν. Ἡ χρησιμοποίηση εἰδικῶν ἐγκεκριμμένων μαγνητοταινιῶν κ.λπ. ἀκουστικῶν μέσων θὰ βοηθήσει ἀποτελεσματικὰ τὴ διδασκαλία καὶ ἔτσι ἡ ἀπόδοση θὰ εἶναι καλύτερη·

III. ΑΝΑΓΝΩΣΗ. Ἡ ἀνάγνωση θὰ γίνεται ἀπὸ τὸ ἐγκεκριμένο σχολικὸ βιβλίο, τὸ ὁποῖο θὰ περιέχει : χαρακτηριστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγγλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς ἱστορίας καὶ ζωῆς, βιογραφίες συγγραφέων, ἐπιστημόνων, ἄλλων προσωπικοτήτων, περιγραφὲς πόλεων, ἐπιστολές, διαλόγους γύρω ἀπὸ ἐμπορικὲς συναλλαγές, ἀνέκδοτα, περιλήψεις λογοτεχνικῶν ἔργων καὶ ἀποσπασμάτων νεωτέρων Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν συγγραφέων κ.λ.π. Στὴν τάξη αὐτὴ θὰ γίνεται χρήση τῆς σιωπηρῆς ἀναγνώσεως, ὄχι μόνον γιὰ γρήγορη ἀνάγνωση, ἀλλὰ καὶ γιὰ κατανόηση. Οἱ μαθητὲς θὰ διαβάζουν στὸ σπίτι πρόσφορα συμπληρωματικὰ ἀναγνώσματα.

IV. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ. Θὰ γίνει ἐπανάληψη καὶ συμπλήρωση τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ. Θὰ γίνει ἐπίσης ἐπισήμανση τῆς σπουδαιότητας τῶν ρηματικῶν τύπων (ἀπαρεμφάτων, μετοχῶν, γερουνδίων) τῆς χρήσεως τῆς ἀκολουθίας τῶν χρόνων καὶ τῶν ἰδιωματικῶν ἐκφράσεων κ.λ.π.

V. ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ. Θὰ γίνονται συζητήσεις καὶ παραστατικοὶ διάλογοι πάνω σὲ θέματα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, γιὰ ν' ἀποκτήσουν οἱ μαθητὲς εὐχέρεια στὴν ὁμιλία. Θέματα, ποὺ μποροῦν νὰ συζητοῦν εἶναι ἐπίσης ἡ

ἐκπαίδευση, ἡ Ἀγγλικὴ γλώσσα, οἱ κοινωνικὲς συνήθειες καθὼς καὶ τὰ εὐκαιριακὰ θέματα ὅλων τῶν εἰδῶν. Ἀνάγνωση, ἀνάλυση καὶ κριτικὴ σχετικῶν μὲ τὰ παραπάνω θέματα ἀποσπασμάτων ἀπὸ διάφορα περιοδικά, ἐφημερίδες, βιβλία καὶ ἄλλες χρήσιμες πηγές.

VI. ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ. Οἱ γραπτὲς ἀσκήσεις θὰ ἔχουν τὴ μορφὴ τῶν ἀσκήσεων τῆς Α' τάξεως.

VII. ΓΡΑΠΤΕΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ. Θὰ ἐξακολουθήσουν ν' ἀσκοῦνται οἱ μαθητὲς σ' ὅλα τὰ εἴδη συνθέσεων ποὺ ἀναφέρονται στὴν Α' τάξη.

VIII. ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ. Ὅπως καὶ στὴν Α' τάξη Λυκείου.

ΓΑΛΛΙΚΑ

Ὧρες 2.

I. Σκοπός :

Θὰ ἐπιδιώκεται ὁ σκοπὸς ποὺ προτάσσεται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

II. Ὕλη τοῦ μαθήματος :

1. ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ. Θὰ δοθεῖ λεξιλόγιο 400 - 500 νέων λέξεων ἀπὸ τὸ βασικὸ λεξιλόγιο 2ου βαθμοῦ, μὲ παράλληλη χρησιμοποίηση καὶ ἐμπλουτισμὸ τοῦ γνωστοῦ λεξιλογίου. Θὰ δίνονται χρήσιμα παράγωγα τῶν ἤδη γνωστῶν καὶ τῶν νέων λέξεων, μὲ ἰδιωτικὲς ἐκφράσεις (γαλλισμοὺς) ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν καθημερινὴ γλώσσα.

2. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ. Συμπλήρωση τῆς διδασκαλίας τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ τῶν προηγούμενων τάξεων, μὲ βάση τοὺς ἀναγιγνωσκόμενους διαλόγους καὶ τὰ κείμενα τοῦ σχολικοῦ βιβλίου. Ὑπογράμμισ ἰδιωματισμῶν (γαλλισμῶν), παροιμιῶν, καὶ συνωνύμων. Ἐπανάληψη τῶν ἀριθμητικῶν, τῶν ὀνομάτων τῶν χωριῶν καθὼς καὶ τῶν σπουδαιοτέρων τοπονυμίων τῆς Ἑλλάδας. Συμπλήρωση καὶ ἐμπέδωση τῶν ἀντωνυμιῶν. Χρήση τοῦ INFINITIF, ἐμπέδωση τοῦ CONDITIONNEL, PRESENT, τῆς παθητικῆς φωνῆς καὶ τοῦ πλάγιου λόγου. Ἐπανάληψη τῆς χρήσεως καὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν χρόνων. Διδασκαλία τῶν ἀνώμαλων ρημάτων ποὺ τὰ συναντοῦμε στὰ διδασκόμενα κείμενα.

3. ΠΡΟΦΟΡΑ. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο, χρειάζονται εἰδικὲς ἀσκήσεις γιὰ τὴ διόρθωση τῆς προφορᾶς, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες ποὺ παρουσιάζονται. Ἰδιαίτερη προσοχὴ δίνεται στὴν ρυθμικὴ ἐκφορὰ τῶν προτάσεων.

4. ΚΕΙΜΕΝΑ. Συνεχίζεται ἡ ἐπεξεργασία καὶ ἡ ἀνάγνωση τῶν διαλόγων καὶ τῶν κειμένων τοῦ σχολικοῦ βιβλίου. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιλέγονται κείμενα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος (ἁπλουστευμένα κείμενα συγγραφέων, κείμενα ἀπὸ ἐφημερίδες, μαθητικὰ περιοδικὰ κ.λ.π.).

5. ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ. Μὲ ἀφορμὴ τοὺς διαλόγους καὶ τὰ κείμενα τοῦ βιβλίου, ποικίλες προφορικὲς ἀσκήσεις στὴ γραμματικὴ καὶ στὸ συντακτικό. Διαλογικὴ συζήτηση πάνω στὰ κείμενα ἢ σὲ θέματα παρμένα ἀπὸ τὴν ἐπικαιρότητα (ἐφευρέσεις, τέχνες, κινηματογράφος, τηλεόραση, θέατρο, σπουδές, τεχνικὰ ἐπιτεύγματα κ.λ.π.) Προφορικὴ περίληψη τῶν κειμένων ποὺ ἔχουν ἀναγνωσθεῖ ἢ περίληψη ἀπὸ ἀκρόαση δίσκων ἢ μαγνητοφωνημένων κειμένων, ἀπὸ προβολὴ ταινιῶν. Προφορικά, παραλλαγὴ τῶν θεμάτων τῶν διαλόγων ἢ τῶν κειμένων σὲ νέες, παραπλήσιες καὶ ζωντανὲς καταστάσεις. Προφορικὴ παρουσίαση ἑνὸς ἐπίκαιρου θέματος ἀπὸ μαθητὴ ἢ ἀπὸ ὁμάδα μαθητῶν.

6. ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ. Ἀσκήσεις στὴ γραμματικὴ καὶ τὸ συντακτικὸ μὲ ἐπανάληψη τῶν διδαγμένων. Συμπλήρωση χρήσιμων ἐντύπων, σύνταξη παραγράφων, ἁπλῶν ἐπιστολῶν, περιλήψεων, παραφράσεων, ἀπόδοση θεμάτων ποὺ ἀναγνώσθησαν ἢ συζητήθησαν καὶ ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ἐπικαιρότητα σὲ 10 - 15 φράσεις, σύνταξη μικρῶν ἐκθέσεων μὲ περιορισμένο ἀριθμὸ λέξεων (μέχρις 150). Οἱ γραπτὲς ἀσκήσεις θὰ ἔχουν προπαρασκευαστεῖ προφορικὰ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ πού, μὲ τὶς κατάλληλες ἐρωτήσεις, τὴν ἐπίδειξη εἰκόνων, τὸ σχετικὸ λεξιλόγιο ποὺ θὰ δώσει, καθοδηγεῖ τοὺς μαθητὲς ὡς πρὸς τὸ διάγραμμα ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν.

7. ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ. Μικρὴ ὀρθογραφικὴ ἄσκηση κάθε 15ήμερο. Διόρθωση καὶ ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ ὁρισμένων κάθε φορὰ τετραδίων τῶν μαθητῶν.

ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ὧρες 3.

Σκοποί :

Θὰ ἐπιδιώκονται οἱ σκοποὶ ποὺ προτάσσονται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ ἡμερησιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως .

II. Ὕλη τοῦ μαθήματος :

Α' Τμήματα Ἀρρένων :

1. Ἀσκήσεις μὲ κινησιολογικὴ βάση τὸ ρυθμό. Πολύμορφες βαδίσεις, μετατοπίσεις καὶ δρόμοι. Ἀναπηδήσεις καὶ ἅλματα ἐλεύθερα ἢ μὲ χρησιμοποίηση γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἐλεύθερες ἀσκήσεις τῶν ἄκρων καὶ τοῦ κορμοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονες καὶ τὰ ἐπίπεδα καθὼς καὶ ποικίλες συνασκήσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία προκαθορισμένου σκοποῦ.

Ἀσκήσεις καὶ συνασκήσεις μὲ τὴ χρησιμοποίηση κινητῶν, ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἀσκήσεις μὲ σφαῖρες, κοντούς, σχοινάκια, ἐμπόδια, στρώματα κορίνες, πλινθία σχοινιὰ ἀναρριχήσεως, δοκούς, μονόζυγα, δίζυγα, πολύζυγα, δυναμόμετρα, βάρη, ἀναπηδητήρια κ.λ.π.

2. Ἀγωνιστικὴ Γυμναστική.

Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς καὶ στὰ ἕξι (6) ἀγωνίσματα (ἔδαφος, μονόζυγο, δίζυγο, ἵππο μὲ λαβές, ἅλματα σὲ ἵππο, σὲ κρίκους).

Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ σειρᾶς ἀσκήσεων ἢ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων καὶ στὰ ἕξη ἀγωνίσματα.

Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν τῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητῶν.

Ὀργάνωση ἀγώνων.

3. Παιχνίδια - Ἀθλητικὲς Παιδιές. Διδασκαλία γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιγνιδιῶν. Μικρὰ παιχνίδια γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ καὶ τὴν προπόνηση στὶς ἀθλητικὲς παιδιές.

Συνέχιση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ὁμαδικῆς τακτικῆς στὶς βασικὲς ἀθλοπαιδιές.

Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν. Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητῶν.

Ὀργάνωση ἀγώνων.

4. Κλασικὸς Ἀθλητισμός.

Διδασκαλία ὅλων τῶν κατάλληλων γιὰ τὴν ἡλικία τῶν μαθητῶν τῆς Β' Λυκείου ἀγωνισμάτων τοῦ κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Συνέχιση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὴ βελτίωση τῆς τεχνικῆς στὰ κυριότερα ἀγωνίσματα δρόμου, ἅλματος καὶ ρίψεως.

Διδασκαλία τῆς τεχνικῆς τῶν σκυταλοδρομιῶν καὶ τῶν σύνθετων ἀγωνισμάτων. Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς εἰδικεύσεώς τους.

Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν. Συγκρότηση καὶ προπόνηση Ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

5. Κολύμβηση.

Διδασκαλία ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως καὶ συνέχιση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς.

Διδασκαλία τῆς τακτικῆς τῆς Ὁμαδικῆς κολυμβήσεως.

Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς προτιμήσεώς τους.

Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν. Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

Ὁλοκλήρωση τῆς διδασκαλίας τῆς ναυαγοσωστικῆς καὶ τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς.

6. Λοιπὰ Ἀθλήματα.
Ὅπου οἱ γενικώτερες συνθῆκες τὸ ἐπιτρέπουν, οἱ μαθητὲς διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται, σὲ ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικὰ κ.λ.π. ἀθλήματα. Κατὰ τὴν διδασκαλία τῶν ἀναφερομένων ἀθλημάτων ἐπιδιώκεται ἡ καλυτέρευση τῆς τεχνικῆς, ἡ συμπλήρωση τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν, ὁ σχηματισμὸς ὁμάδων σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητῶν καὶ ἡ ὀργάνωση ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων.

7. Ἑλληνικοὶ Χοροί.
Διδασκαλία τῶν πανελλήνιων χορῶν καθὼς καὶ ἄλλων χορῶν ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδας καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς ὅπου βρίσκεται τὸ Λύκειο.
Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν ἀπὸ μαθητές.

Β΄. Τμήματα Θηλέων.

1. Ἀσκήσεις μὲ κινησιολογικὴ βάση τὸ ρυθμό.
Πολύμορφες βαδίσεις, μετατοπίσεις καὶ δρόμοι.
Ἀναπηδήσεις καὶ ἅλματα ἐλεύθερα ἢ μὲ χρησιμοποίηση γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἐλεύθερες ἀσκήσεις τῶν ἄκρων καὶ τοῦ κορμοῦ πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονες καὶ τὰ ἐπίπεδα καθὼς καὶ ποικίλες συνασκήσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία προκαθορισμένου σκοποῦ.
Ἀσκήσεις καὶ συνασκήσεις μὲ τὴ χρησιμοποίηση κινητῶν ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἀσκήσεις μὲ σφαῖρες, κοντούς, σχοινάκια, κορδέλες, στεφάνια, ἐμπόδια, στρώματα, Κορίνες, πλινθία, δοκούς, δίζυγα, πολύζυγα, ἀναπηδητήρια κλτ.

2. Ἀγωνιστικὴ Γυμναστική.
Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς καὶ στὰ τέσσερα (4) ἀγωνίσματα (ἔδαφος, δίζυγο, τὴ δοκὸ καὶ ἅλματα σὲ ἵππο).
Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ σειρᾶς ἀσκήσεων ἢ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων καὶ στὰ τέσσερα ἀγωνίσματα.
Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν τῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητριῶν.
Ὀργάνωση ἀγώνων.

3. Ρυθμικὴ Ἀγωνιστικὴ Γυμναστική.
Ἀσκήσεις ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς μὲ κορίνες, μπάλες, στεφάνια, σχοινάκια καὶ κορδέλες.
Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ σειρᾶς ἀσκήσεων ἢ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων μὲ διάφορα ὄργανα.
Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν τῆς ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.
Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητριῶν. Ὀργάνωση ἀγώνων.

4. Παιχνίδια - Ἀθλητικὲς Παιδιές.
Διδασκαλία γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιχνιδιῶν.
Μικρὰ παιχνίδια γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ καὶ τὴν προπόνηση στὶς ἀθλητικὲς παιδιές.
Συνέχιση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ὁμαδικῆς τακτικῆς στὶς βασικὲς ἀθλοπαιδιές.
Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν. Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητριῶν. Ὀργάνωση ἀγώνων.

5. Κλασικὸς Ἀθλητισμός.

Διδασκαλία ὅλων τῶν κατάλληλων γιὰ τὴν ἡλικία τῶν μαθητριῶν τῆς Β΄ Λυκείου ἀγωνισμάτων τοῦ κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ.
Συνέχιση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὴ βελτίωση τῆς τεχνικῆς στὰ κυριότερα ἀγωνίσματα δρόμου, ἅλματος καὶ ρίψεως.
Διδασκαλία τῆς τεχνικῆς τῶν σκυταλοδρομιῶν καὶ τῶν σύνθετων ἀγωνισμάτων. Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητριῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς εἰδικεύσεώς τους.

Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν. Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.

6. Κολύμβηση.
Διδασκαλία ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως καὶ συνέχιση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς.
Διδασκαλία τῆς τακτικῆς τῆς ὁμαδικῆς κολυμβήσεως.
Ἐπιδίωξη καλυτερεύσεως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητριῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς προτιμήσεώς τους.
Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν. Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὀργάνωση ἀγώνων.
Διδασκαλία τῆς ναυαγοσωστικῆς καὶ τῆς τεχνητῆς ἀναπνοῆς.

7. Λοιπὰ ἀθλήματα.
Ὅπου οἱ γενικότερες συνθῆκες τὸ ἐπιτρέπουν, οἱ μαθήτριες διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται σὲ ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικὰ κτλ. ἀθλήματα. Κατὰ τὴ διδασκαλία τῶν ἀναφερομένων ἀθλημάτων ἐπιδιώκεται ἡ καλυτέρευση τῆς τεχνικῆς, ἡ συμπλήρωση τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν, ὁ σχηματισμὸς ὁμάδων σύμφωνα μὲ τὴν κλίση τῶν μαθητριῶν καὶ ἡ ὀργάνωση ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων.

8. Ἑλληνικοὶ χοροί :
Διδασκαλία τῶν πανελλήνιων χορῶν καθὼς καὶ ἄλλων χορῶν ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς ποὺ βρίσκεται τὸ Λύκειο.
Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν ἀπὸ μαθήτριες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Δευτέρα (Β΄) καὶ Τρίτη (Γ΄) Τάξη Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

Ἄρθρο 3.

1. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὧρες τῆς ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Β΄ καὶ στὴ Γ΄ τάξη Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Μαθήματα	Ὧρες Τάξη Β΄	Ὧρες Τάξη Γ΄
Α΄. Πρόγραμμα Κοινὸ		
1. Θρησκευτικὰ	2	1
2. Νεοελληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία	3	3
3. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματ.	5	3
4. Ἱστορία	2	2
5. Ψυχολογία	2	–
6. Φιλοσοφικὰ	–	2
7. Μαθηματικὰ	4	2
8. Φυσικὴ	1	1
9. Χημεία	1	1
10. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	1	–
11. Γενικὴ Βιολογία	–	1
12. Ἀνθρωπολογία - Ὑγιεινὴ	1	–
13. Ξένη Γλώσσα	2	2
14. Φυσικὴ Ἀγωγὴ	1	1
Σύνολο	25	19

Β΄ Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς	Κατευθύνσεις α΄	Κατευθύνσεις β΄
Ἀρχαία Ἑλλην. Γραμματεία καὶ Γλώσσα	2	
Ἱστορία	2	
Λατινικὰ	2	
Μαθηματικὰ		3
Φυσικὴ		2
Χημεία		1
Σύνολο	6	6
Γεν. Σύνολο	25	25

2. Τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς προβλέπεται νὰ διδάσκεται πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῶν μαθημάτων καὶ μὲ σύμπραξη τῶν τάξεων ἢ τῶν τμημάτων κατὰ τὸ δυνατόν.

Ἄρθρο 4.

Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα τῆς Β' τάξεως Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Β' τάξη Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς κατευθύνσεως ὁρίζονται ἀναλυτικὰ κατὰ μάθημα ὡς ἑξῆς:

1. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ, ὧρες 2.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

2. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ, ὧρες 3.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, τοῦ ὁποίου ἡ διδασκαλία θὰ συνεχιστεῖ στὴ Γ' τάξη ὡς τὶς 31 Ἰανουαρίου. Στὴ διάρκεια τοῦ διδακτικοῦ ἔτους θὰ γράφονται 6-8 ἐκθέσεις.

3. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ, ὧρες 5.

I. Θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, σύμφωνα μὲ ὅσα ἐκτίθενται στὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, τὰ ἑξῆς:

α) Ἀναγνωστικὸ Α' τάξεως Λυκείου, ὧρες 5 ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ διδακτικοῦ ἔτους ὡς τὸ τέλος Ὀκτωβρίου (διδακτικὲς ἑνότητες 25).

β) Ρητορικὰ κείμενα:

Λυσία. Ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου - Δημοσθένη Περὶ τοῦ στεφάνου παρ. 168-179 καὶ 188-198, ὧρες 5 ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ὡς τὶς 23 Δεκεμβρίου (διδακτικὲς ἑνότητες 35).

γ) Θουκυδίδη Ἱστορία (Ἐκλογὲς) ὧρες 3 ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους (ἑνότητες 45).

δ) Ὁμήρου Ἰλιάδα (Ἐκλογές), ὧρες 2 ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους (ἑνότητες 30).

II. Ἐξαιρετικὰ κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1980-81 καὶ 1981-82 θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, σύμφωνα μὲ ὅσα ἐκτίθενται στὸ μεταβατικὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Ἀρχαίας Ἑλλην. Γλώσσας καὶ Γραμματείας τῆς Β' τάξεως Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, τὰ ἑξῆς:

α) Ἀναγνωστικὸ Α' τάξεως Λυκείου, ὧρες 5 ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ διδακτικοῦ ἔτους ὡς τὸ τέλος Ὀκτωβρίου.

β) Λυσία, Ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου, ὧρες 5 ἀπὸ τὴν 1η Νοεμβρίου ὡς τὶς 23 Δεκεμβρίου.

γ) Θουκυδίδη Ἱστορία (Πλαταϊκά), ὧρες 3 ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

δ) Ὁμήρου Ἰλιάδα (Ἐκλογὲς) ὧρες 2 ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

4. ΙΣΤΟΡΙΑ, ὧρες 2

Ἀπὸ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Α' τάξεως τοῦ Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως θὰ διδάσκονται οἱ ἑνότητες 14 Ἑλληνιστικὸς πολιτισμὸς καὶ 15 ὁ Ἑλληνορωμαϊκὸς κόσμος καθὼς καὶ ὁ Ἐπίλογος.

5. ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, ὧρες 2

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

6. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ὧρες 4

1. Ἄλγεβρα, ὧρες 2

Θὰ διδαχτεῖ ἡ ἑνότητα 7 τοῦ προγράμματος Ἄλγεβρας τῆς Α' τάξεως καὶ οἱ ἑνότητες 1, 2, 3, τοῦ ἀντίστοιχου κοινοῦ προγράμματος τῆς Β' τάξεως τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου γενικῆς κατευθύνσεως.

2. Γεωμετρία, ὧρες 2

Θὰ διδαχθοῦν οἱ ἑνότητες 8 καὶ 9 τοῦ προγράμματος Γεωμετρίας τῆς Α' τάξεως καὶ οἱ ἑνότητες 1, 2, 3, 4 τοῦ ἀντίστοιχου προγράμματος τῆς Β' τάξεως τοῦ ἡμερήσιου Λυκείου γενικῆς κατευθύνσεως.

7. ΦΥΣΙΚΗ, ὥρα 1

Θερμότητα

Διαστολὴ τῶν σωμάτων

Θερμότητα. Θερμοκρασία. Θερμόμετρα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν. Ἐξισώσεις γραμμικῆς ἐπιφανειακῆς καὶ κυβικῆς διαστολῆς. Διαστολὴ τῶν ὑγρῶν. Ἀνωμαλία τῆς διαστολῆς τοῦ νεροῦ. Μεταβολὴ τῆς πυκνότητας τῶν στερεῶν καὶ τῶν ὑγρῶν ἀνάλογα μὲ τὴ θερμοκρασία. Πειραματικὴ μελέτη τῶν μεταβολῶν τῶν ἀερίων. Ἀπόλυτο μηδὲν καὶ ἀπόλυτη κλίμακα θερμοκρασιῶν.

Θερμιδομετρία

Ποσότητα θερμότητας/καὶ μονάδα ποσότητας. Ἡ εἰδικὴ θερμότητα. Μέτρηση τῆς εἰδικῆς θερμότητας (στερεῶν καὶ ὑγρῶν) μὲ τὴ μέθοδο τῶν μειγμάτων. Θερμιδόμετρα.

Εἰδικὲς θερμότητες τῶν ἀερίων. Θερμότητα ἀπὸ τὴν καύση (καυσίμων καὶ τροφῶν).

Μεταβολὲς στὴν κατάσταση τῶν σωμάτων.

Τήξη καὶ πήξη, οἱ νόμοι τους. Θερμότητα τήξεως καὶ μέτρησή της. Θερμιδόμετρο LAPLACE. Ἐξαέρωση. Ἐξάτμιση. Βρασμὸς καὶ νόμοι τοῦ βρασμοῦ. Θερμότητα ἐξαερώσεως. Ὑγροποίηση τῶν ἀερίων καὶ τοῦ ἀέρα.

Ἀπόλυτη καὶ σχετικὴ ὑγρασία τοῦ ἀέρα.

Διάδοση τῆς θερμότητας. Τρόποι διαδόσεως τῆς θερμότητας. Ἐφαρμογές. Μηχανικὸ ἔργο καὶ θερμότητα. Μηχανικὴ θεωρία τῆς θερμότητας. Μετατροπὴ τοῦ μηχανικοῦ ἔργου σὲ θερμότητα. Μηχανικὸ ἰσοδύναμο τῆς θερμότητας. Ὑποβάθμιση τῆς ἐνέργειας.

Στατικὸς Ἠλεκτρισμός:

1. Ἠλεκτρικὸ φορτίο: Φύση τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως τῶν φορτίων. Θεμελιώδη φαινόμενα. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ἠλεκτρικοῦ φορτίου.

2. Ἠλεκτρικὸ πεδίο: Ὁρισμὸς ἠλεκτρικοῦ πεδίου. Στοιχεῖα ἠλεκτρικοῦ πεδίου (ἔνταση, δυναμικό, διαφορὰ δυναμικοῦ σὲ δύο σημεῖα). Μονάδες ἐντάσεως καὶ δυναμικοῦ.

3. Χωρητικότητα ἀγωγοῦ: Ὁρισμὸς χωρητικότητας. Μονάδες μετρήσεως τῆς χωρητικότητας. Ἐνέργεια φορτισμένου ἀγωγοῦ. Πυκνωτές. Χωρητικότητα ἐπιπέδου πυκνωτῆ, ἐνέργεια φορτισμένου πυκνωτῆ, σύνδεση πυκνωτῶν, μορφὲς πυκνωτῶν.

Συνεχὲς ἠλεκτρικὸ ρεῦμα:

1. Ἠλεκτρικὸ ρεῦμα: Τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ὡς ροὴ ἠλεκτρονίων, Πηγὲς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἔνταση τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ OHM. Μονάδες μετρήσεως τῆς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος. Μονάδες ἀντιστάσεως. Ἀμπερόμετρο καὶ βολτόμετρο. Μελέτη τῆς ἀντιστάσεως ἑνὸς ἀγωγοῦ. Σύνδεση ἀντιστάσεων. Ρυθμιστικὲς ἀντιστάσεις. Ρυθμιστὴς τάσεως.

2. Ἐνέργεια τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος: Ἐνέργεια καὶ ἰσχὺς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ JOULE. Ἐφαρμογές.

3. Κλειστὸ κύκλωμα: Ἡ γεννήτρια στὸ κλειστὸ κύκλωμα. Ἠλεκτρεγερτικὴ δύναμη καὶ ἐσωτερικὴ ἀντίσταση. Νόμος τοῦ OHM στὸ κλειστὸ κύκλωμα.

8. ΧΗΜΕΙΑ, ὥρα 1.

1. Κατάταξη στοιχείων. Περιοδικὸ σύστημα. Ἀρχικὲς κατατάξεις στοιχείων. Περιοδικὸ σύστημα τῶν στοιχείων. Περιοδικότητα τῶν ἰδιοτήτων τῶν στοιχείων. Ἀτομικὸς ἀριθμός.

2. Σύγχρονη ἀτομικὴ θεωρία (δομὴ τοῦ ἀτόμου) γενικά. Τὰ διάφορα ἀτομικὰ πρότυπα. Κατασκευὴ τῶν πυρήνων τοῦ ἀτόμου. Ἰσότοπα καὶ ἰσοβαρῆ στοιχεῖα.

3. Θεωρία τῆς ἠλεκτρολυτικῆς διαστάσεως-ἠλεκτρόλυση. Μεταλλικοὶ ἀγωγοὶ-ἠλεκτρολυτικοὶ ἀγωγοί.

Θεωρία τῆς ἠλεκτρολυτικῆς διαστάσεως τοῦ ARRHENIUS. Ἠλεκτρόλυση. Νόμοι τῆς ἠλεκτρολύσεως. Μηχανισμὸς τῆς ἠλεκτρολύσεως.

4. Ὀξέα-Βάσεις-Ἅλατα

Ὀξέα καὶ βάσεις : Γενικὲς ἰδιότητες τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Ἐξουδετέρωση. Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ὀξέων, ἀνυδρίτες τῶν ὀξέων. Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν βάσεων. Ἀνυδρίτες τῶν βάσεων. Ἅλατα. Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ἁλάτων. Κανονικὰ ἅλατα. Ὄξινα ἅλατα. Βασικὰ ἅλατα. Διπλὰ ἅλατα. Μεικτὰ ἅλατα. Σύμπλοκα ἅλατα. Σύμπλοκα ἰόντα. Γραμμοϊσοδύναμο τῶν ὀξέων, τῶν βάσεων καὶ τῶν ἁλάτων.

5. Γενικὰ περὶ διαλυμάτων. Κανονικὰ διαλύματα. Ἰσχὺς τῶν ὀξέων καὶ βάσεων.

Ἀλογόνα : φθόριο, χλώριο, βρώμιο, ἰώδιο. Ὑδραλογόνα. Ὀξυγονοῦχες ἑνώσεις τοῦ χλωρίου.

Θεῖο καὶ ἑνώσεις του : H2S, SO2, SO3, H2SO4

Ἄζωτο καὶ ἑνώσεις του : ὀξείδια τοῦ ἀζώτου HN3, HNO3. Ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀέρας. Τὰ εὐγενὴ ἀέρια.

Φωσφόρος καὶ ἑνώσεις του. Ἀρσενικό, Ἀντιμόνιο, Βισμούθιο. Ἄνθρακα, Μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακα, διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα, ἀνθρακικὰ ἅλατα. Πυρίτιο καὶ ἑνώσεις του. Βόριο καὶ ἑνώσεις του.

9. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ, ὥρα 1.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

10. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ - ΥΓΙΕΙΝΗ, ὥρα 1

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

11. ΑΓΓΛΙΚΑ, ὧρες 2

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

12. ΓΑΛΛΙΚΑ, ὧρες 2

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

13. ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, ὥρα 1

Θὰ γίνεται ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, ἡ ὁποία θὰ προσαρμόζεται στὴ μονόωρη διδασκαλία τοῦ μαθήματος καὶ τὶς συνθῆκες λειτουργίας τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου.

Ἄρθρο 5.

Ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς Γ' τάξεως Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

Ἡ διδακτέα ὕλη τῶν μαθημάτων τῆς Γ' τάξεως Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ὁρίζεται ἀναλυτικὰ κατὰ μάθημα ὡς ἑξῆς :

1. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ, ὥρα 1

Ἰσχύει τὸ Α' μέρος τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τοῦ μαθήματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως «Χριστιανικὴ Ἀνθρωπολογία» καὶ τὰ βιβλικὰ κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (ἀπὸ τὸ Γ' μέρος).

2. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ, ὧρες 3.

Θὰ ὁλοκληρώνεται τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Γενικοῦ Λυκείου ὡς τὶς 31 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τὴν 1 Φεβρουαρίου θὰ ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, τὸ ὁποῖο θὰ συνεχίζεται καὶ θὰ ὁλοκληρώνεται στὴ Δ' τάξη. Στὴ διάρκεια τοῦ διδακτικοῦ ἔτους θὰ γράφονται 6-8 ἐκθέσεις.

3. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ, ὧρες 5.

Α' Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 3.

Ι. Θὰ διδαχτοῦν, σύμφωνα μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἐκτίθεται στὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα τῆς Β' καὶ Γ' τάξεως Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, εἰς τὰ ἑξῆς κείμενα :

1. Σοφοκλῆ, Φιλοκτήτης, ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου

2. Πλάτωνα Πρωταγόρας, ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

ΙΙ. Ἐξαιρετικὰ κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1980-1981 καὶ 1981-1982 θὰ διδαχτεῖ ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, σύμφωνα μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἐκτίθεται ἀναλυτικὰ στὸ μεταβατικὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ Γραμματείας τῆς Β' τάξεως Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀντὶ τοῦ Φιλοκτήτη, ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλῆ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου.

Β'. Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2

1. Ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς τὶς 30 Ἀπριλίου θὰ γίνει γλωσσικὴ διδασκαλία, σύμφωνα μὲ τὸ ἀντίστοιχο ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς Β' τάξεως Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

2. Ἀπὸ 1 Μαΐου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους θὰ γίνουν ἐπαναλήψεις τοῦ Ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου λόγου τοῦ Λυσία, τῶν παρ. 168-174 καὶ 188-198 ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Δημοσθένη περὶ τοῦ στεφάνου καὶ τῆς Ἱστορίας τοῦ Θουκυδίδη.

3. Ἐξαιρετικὰ κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1980-81 καὶ 1981-82 ἀπὸ 1 Μαΐου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους θὰ γίνουν ἐπαναλήψεις τοῦ Ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου λόγου τοῦ Λυσία καὶ τῶν Πλαταϊκῶν ἀπὸ τὴν Ἱστορία τοῦ Θουκυδίδη.

4. ΙΣΤΟΡΙΑ, ὧρες 4 (κοινὸ ὧρες 2 καὶ ἐπιλογῆς ὧρες 2)

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος, κοινὸ καὶ ἐπιλογῆς τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

5. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ, ὧρες 2.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

6. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ὧρες 5

Α' Πρόγραμμα κοινό, ὧρες 2.

1. Ἄλγεβρα, ὥρα 1

Θὰ γίνει ἐπανάληψη τῶν ἑνοτήτων 1, 2 τοῦ προγράμματος Ἄλγεβρας τῆς Β' τάξεως Ἡμερήσιου Λυκείου. Στὴ συνέχεια θὰ διδαχτοῦν οἱ ὑπόλοιπες ἑνότητες 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἴδιου προγράμματος.

2. Γεωμετρία, ὥρα 1

Θὰ γίνει ἐπανάληψη τῶν ἑνοτήτων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ προγράμματος Γεωμετρίας τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου. Στὴ συνέχεια θὰ διδαχτεῖ ἡ ἑνότητα 5 τοῦ ἴδιου προγράμματος.

Β'. Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 3

Ἰσχύει τὸ πρόγραμμα ἐπιλογῆς τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

7. ΦΥΣΙΚΗ

Α'. Πρόγραμμα κοινό, ὥρα 1.

Μαγνητισμός - Ἠλεκτρομαγνητισμός.

1. Ἰδιότητες μαγνήτη : Τρόποι μαγνητίσεως. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ποσότητας μαγνητισμοῦ. Στοιχειώδεις μαγνῆτες.

2. Μαγνητικὸ πεδίο : Ὁρισμὸς μαγνητικοῦ πεδίου. Μαγνητικὴ ἐπαγωγή. Μαγνητικὴ ροή. Μαγνητικὴ διαπερατότητα. Ἔνταση τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου. Μονάδες. Μαγνητικὸ πεδίο τῆς Γῆς. Μαγνητικὴ πυξίδα. Μαγνητικὰ στοιχεῖα ἑνὸς τόπου.

3. Ἠλεκτρομαγνητισμός : Μαγνητικὸ πεδίο τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος BIOT-SAVART. Μαγνητικὸ πεδίο εὐθύγραμμου καὶ κυκλικοῦ ρευματοφόρου ἀγωγοῦ. Μαγνητικὸ πεδίο σωληνοειδοῦς. Οἱ ἠλεκτρομαγνῆτες καὶ οἱ ἐφαρμογές τους. Ἠλεκτρομαγνητικὴ δύναμη. Ὁ νόμος τοῦ LAPLACE. Ἐφαρμογές.

Ὀπτική :

1. Διάδοση τοῦ φωτός : Ἡ εὐθύγραμμη διάδοση τοῦ φωτὸς καὶ τὰ ἀποτελέσματά της. Ταχύτητα τῆς διαδόσεως τοῦ φωτὸς (χωρὶς περιγραφὴ τῶν μεθόδων μετρήσεώς της).

2. Ἀνάκλαση τοῦ φωτός : Νόμοι τῆς ἀνακλάσεως τοῦ φωτός. Ἐπίπεδα καὶ σφαιρικὰ κάτοπτρα. Ἐξισώσεις τῶν σφαιρικῶν κατόπτρων.

3. Διάθλαση τοῦ φωτός : Νόμοι τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτός. Ὁρικὴ γωνία καὶ ὁλικὴ ἀνάκλαση τοῦ φωτός. Ἀποτελέσματα τῆς διαθλάσεως. Διάδοση τοῦ φωτὸς μέσα ἀπὸ πλάκα. Διάδοση τοῦ φωτὸς μέσα ἀπὸ πρίσμα. Πρίσματα ὁλικῆς ἀνακλάσεως.

4. Σφαιρικοὶ φακοί : Συγκλίνοντες καὶ ἀποκλίνοντες φακοί. Γενικὲς ἐξισώσεις τῶν φακῶν. Ἰσχὺς φακοῦ καὶ ὁμοαξονικοῦ συστήματος φακῶν.

5. Ὀπτικὰ ὄργανα : Ἁπλὸ μικροσκόπιο. Ἀστρονομικὴ διόπτρα. Περιληπτικὰ τά : Περισκόπιο, φωτογραφικὴ μηχανή, προβολέας, κινηματογραφικὴ μηχανή.

6. Ἀνάλυση τοῦ φωτός : Ἀνάλυση τοῦ λευκοῦ φωτός. Ἰδιότητες τῶν ἀκτινοβολιῶν, ὁρατῶν ὑπερύθρων καὶ ὑπεριωδῶν. Οὐράνιο τόξο. Φασματοσκόπιο. Τὸ χρῶμα τῶν σωμάτων.

7. Φωτομετρία : Φωτεινὴ ἐνέργεια : Φωτεινὴ ροή. Φωτισμός. Μονάδες μετρήσεως φωτομετρικῶν μεγεθῶν. Φωτόμετρα.

Β'. Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὧρες 2.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα ἐπιλογῆς τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

8. ΧΗΜΕΙΑ

Α'. Πρόγραμμα κοινό, ὥρα 1.

1. Μέταλλα.
Γενικὲς ἰδιότητες τῶν μετάλλων. Γενικὲς μέθοδοι ἐξαγωγῆς τῶν μετάλλων. Γενικὰ περὶ κραμάτων.

2. Μέταλλα τῶν ἀλκαλίων.
Γενικὰ περὶ τῶν μετάλλων τῶν ἀλκαλίων. Νάτριο. Ὑδροξείδιο τοῦ Νατρίου. Ἀνθρακικὸ νάτριο. Ὄξινο ἀνθρακικὸ νάτριο. Νιτρικὸ νάτριο. Κάλιο. Ὑδροξείδιο τοῦ καλίου. Ἀνθρακικὸ κάλιο. Ὄξινο ἀνθρακικὸ κάλιο. Χλωριοῦχο κάλιο. Χλωρικὸ κάλιο. Νιτρικὸ κάλιο.

3. Μέταλλα τῶν ἀλκαλικῶν Γαιῶν.
Γενικὰ περὶ μετάλλων τῶν ἀλκαλικῶν Γαιῶν. Μαγνήσιο. Ὀξείδιο τοῦ Μαγνησίου. Ἀνθρακικὸ Μαγνήσιο. Θειϊκὸ μαγνήσιο. Ἀσβέστιο. Ὀξείδιο τοῦ ἀσβεστίου. Ὑδροξείδιο τοῦ ἀσβεστίου. Ἀνθρακικὸ ἀσβέστιο. Θειϊκὸ ἀσβέστιο. Χλωριοῦχο ἀσβέστιο. Χλωράσβεστος. Κονιάματα.

4. Ἀλουμίνιο, Κασσίτερος, Μόλυβδος.
Ἀλουμίνιο. Ὀξείδιο τοῦ ἀλουμινίου. Θειϊκὸ ἀλουμίνιο. Στυπτηρίες. Πυρητικὰ ἅλατα τοῦ ἀλουμινίου. Κεραμευτική. Κασσίτερος. Μόλυβδος. Ὀξείδιο τοῦ μολύβδου. Ἀνθρακικὸς μόλυβδος. Συσσωρευτὲς μολύβδου.

5. Χαλκός, Ἄργυρος, Χρυσός.
Χαλκός, Θειϊκὸς χαλκός. Ἄργυρος, Νιτρικὸς ἄργυρος. Ἀλογονοῦχες ἐνώσεις τοῦ ἀργύρου. Φωτογραφική. Χρυσός.

6. Ψευδάργυρος, Ὑδράργυρος, Χρώμιο, Μαγγάνιο.
Ψευδάργυρος. Ὀξείδιο τοῦ ψευδαργύρου. Ὑδράργυρος. Ἀλογονοῦχες ἐνώσεις τοῦ ὑδραργύρου. Χρώμιο. Ἑνώσεις τοῦ χρωμίου. Μαγγάνιο. Ἑνώσεις τοῦ Μαγγανίου.

7. Σίδηρος, Κοβάλτιο, Νικέλιο, Λευκόχρυσος.
Σίδηρος. Κοβάλτιο. Νικέλιο. Λευκόχρυσος. Ραδιενεργὰ στοιχεῖα. Ράδιο. Οὐράνιο. Ὑπερουράνια στοιχεῖα. Ἀκτινίδες.

Β'. Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὥρα 1.
Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα ἐπιλογῆς τοῦ μαθήματος τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

9. ΓΕΝΙΚΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ, ὥρα 1.
Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

10. ΑΓΓΛΙΚΑ, ὧρες 2.
Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

11. ΓΑΛΛΙΚΑ, ὧρες 2.
Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

12. ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, ὥρα 1.
Θὰ γίνεται ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, ἡ ὁποία θὰ προσαρμόζεται στὴ μονόωρη διδασκαλία τοῦ μαθήματος καὶ στὶς συνθῆκες λειτουργίας τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Δευτέρα (Β') Τάξη Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου.

Ἄρθρο 6.

1. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὧρες ἑβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στὴ Β' τάξη τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

	Μαθήματα	Ὧρες	
1.	Θρησκευτικὰ	3	
2.	Νεοελληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία	4	
3.	Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλώσσα καὶ Γραμματεία	8	
4.	Ἱστορία	4	
5.	Λατινικὰ	2	
6.	Ψυχολογία	2	
7.	Μαθηματικὰ	3	
8.	Φυσικὴ	2	
9.	Χημεία	1	
10.	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	1	α' τετρ.
11.	Ἀνθρωπολογία-Ὑγιεινὴ	1	β' τετρ.
12.	Ξένη Γλώσσα (συνεχιζόμενη)	2	
13.	Γερμανικὴ Γλώσσα	2	
14.	Φυσικὴ Ἀγωγὴ	2	
	Σύνολο	36	

2. Γιὰ κάθε τάξη τοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου διατίθεται ἐπιπλέον ἕνα ἀπόγευμα τὴν ἑβδομάδα κατὰ τὸ ὁποῖο οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες ἐπιδίδονται στὸν κλασσικὸ ἀθλητισμό, στὶς ἀθλοπαιδιές, στὴν κολύμβηση καὶ σὲ λοιπὰ ἀθλήματα.

Ἄρθρο 7.

Ἡ διδακτέα ὕλη τῶν μαθημάτων τῆς Β' τάξεως τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου ὁρίζεται ἀναλυτικὰ κατὰ μάθημα ὡς ἑξῆς :

1. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ, ὧρες 3, γιὰ τὶς 2 ἀπὸ αὐτὲς ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς Β' τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως. Γιὰ τὴν τρίτη ὥρα ἰσχύει τὸ ἀκόλουθο πρόγραμμα :

Πατερικὰ κείμενα.

1. Σκοπός :

Σκοπὸς τοῦ νέου Α.Π. εἶναι ἡ ἄμεση ἐπαφὴ τῶν μαθητῶν τῶν Κλασικῶν Λυκείων μὲ τὶς πηγὲς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἔστω ἀντιπροσωπευτικά, ἡ ἐκτίμηση τοῦ ὑλικοῦ ἀπὸ τὶς πηγὲς καὶ ἡ χρησιμοποίησή του στὴ σύγχρονη προβληματικὴ τοῦ νέου ἀνθρώπου.

2. Ὕλη

Α' Πραγματεῖες - Λόγοι :

1. 'Ιουστίνου, φιλοσόφου καὶ μάρτυρα, «Β' 'Απολογία ὑπὲρ Χριστιανῶν» (ἐπιλογή, συνολικὰ 1, 5 - 2 σελίδες).

2. Μ. 'Αθανασίου, «'Ο πρὸς τοὺς 'Αντιοχεῖς τόμος» (ἐπιλογή, συνολικὰ 1, 5 - 2 σελίδες).

3. Μ. Βασιλείου, «Εἰς τὸ πρόσεχε σευατῷ» (ἐπιλογή, συνολικὰ 3 - 4 σελίδες).

4. Γρηγορίου Νύσσης, «Περὶ φιλοπτωχίας» (ἐπιλογή, συνολικὰ 3 - 4 σελίδες).

5. 'Ιω. Χρυσοστόμου, «Εἰς Εὐτρόπιον» λόγος Α' (ὁλόκληρος).

6. 'Ιω. Δαμασκηνοῦ, «Ἔκθεσις ἀκριβὴς τῆς 'Ορθοδόξου Πίστεως» : παρ. 27 «περὶ ἡδονῶν» καὶ παρ. 39 «Περὶ αὐτεξουσίου».

7. Νικολάου Καβάσιλα, «Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου» παρ. 1 - 2.

8. Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ, Διδαχαὶ Γ' 3 «ἡ δουλεία τοῦ Γένους», Ε' 1 «ἡ μόρφωση τῆς νέας γενεᾶς» ΣΤ' 3 «ὁ προορισμὸς τῶν σχολείων».

Β' Ποιήματα :

1. Μελίτωνος Σάρδεων, «Περὶ τοῦ Πάσχα» παρ. 1 - 10, ἔκδοση Κων. Δραμαέλλα, 'Αθῆναι 1971 σελ. 31 - 33.

2. Γρηγορίου Ναζιανζινοῦ «Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως» (κείμενο καὶ μετάφραση).

3. 'Ιωσὴφ τοῦ 'Υμνογράφου, «Κανὼν τοῦ 'Ακαθίστου Ὕμνου» (ὁλόκρηρος).

4. «'Ο 'Ακάθιστος Ὕμνος» (ὁλόκληρος).

5. 'Ανδρέας Κρήτης «'Ο Μ. Κανών» (ἐπιλογή) Εἱρμοὶ τῶν 9 ᾠδῶν, ᾠδὴ α' τῆς Δευτέρας τῆς Α' 'Εβδομάδας τῶν Νηστειῶν. Τὸ κοντάκιο ψυχή μου, ψυχή μου» καὶ τὸ τροπάριο τοῦ 'Αγ. 'Ανδρέα.

6. Ρωμανοῦ Μελῳδοῦ, Κοντάκιο 'Αναστάσιμο, ἔκδοση Ν. Τωμαδάκη (κοντάκιο ΜΒ') (ἐπιλογή).

Γ' 'Επιστολές :

1. 'Ιγνατίου 'Αντιοχείας, «Πρὸς Ρωμαίους» (ὁλόκληρη)

2. Γρηγορίου Θαυματουργοῦ, «'Η Κανονικὴ 'Επιστολή», κανόνες Γ'- Ο'.

3. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, 'Επιστολὲς 51 - 2 «Νικοβούλῳ».

4. Μ. Βασιλείου, 'Επιστολὴ 71 (4) «Γρηγορίῳ Ναζιανζηνῷ».

5. 'Ισιδώρου Πηλουσιώτου, 'Επιστολαὶ 2, 233 («Παρτινιανῷ», περὶ φιλαργυρίας).

2. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ, ὧρες 4

'Ισχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

3. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ, ὧρες 8.

Ι. 'Ισχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος, κοινὸ καὶ ἐπιλογῆς, τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως. Κατὰ τὴ διδασκαλία τοῦ Φιλοκτήτη τοῦ Σοφοκλῆ θὰ διδαχθεῖ ἀπὸ τὸ πρωτότυπο καὶ τὸ στάσιμο στ. 676 - 729.

ΙΙ. 'Εξαιρετικὰ κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1980 - 81 καὶ 1981 - 82 ἰσχύει τὸ μεταβατικὸ ἀναλυτικὸ κοινὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸ καθορίζεται ἀπὸ τὸ παρὸν Π.Δ/γμα γιὰ τὴ Β' τάξη τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

4. ΙΣΤΟΡΙΑ, ὧρες 4.

'Ισχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος, κοινὸ καὶ ἐπιλογῆς, τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

5. ΛΑΤΙΝΙΚΑ, ὧρες 2.

Α' Κείμενα, ὧρες 2. 'Ανάγνωση, μετάφραση καὶ ἑρμηνεία ὡς ἑξῆς :

α) ἐκλεκτὲς περικοπὲς ἀπὸ τοὺς «Βίους» τοῦ Κορνηλίου Νέπωτα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ διδακτικοῦ ἔτους ὡς τὶς 31 'Ιανουαρίου, καὶ β) ἐκτεκτὲς περικοπὲς ἀπὸ τὸ De Bello Civili τοῦ 'Ιουλίου Καίσαρα, ἀπὸ τὴν 1η Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδακτικοῦ ἔτους.

Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις τὰ κείμενα περιλαμβάνονται σὲ συγκεκριμένα διδακτικὰ ἐγχειρίδια ποὺ περιέχουν ἐπιπλέον εἰσαγωγή, εἰσαγωγικὰ σημειώματα, σχόλια καθὼς καὶ γλωσσικὲς καὶ ἑρμηνευτικὲς παρατηρήσεις.

Β' Γλωσσικὴ διδασκαλία : Παράλληλα μὲ τὰ κείμενα :

1. Συνέχιση τῆς διδασκαλίας τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, μὲ ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὰ φαινόμενα ποὺ παρουσιάζουν ἰδιομορφία.

2. 'Εμπέδωση τῶν διδασκομένων μὲ γραπτὲς ἢ προφορικὲς ἀσκήσεις ποὺ περιλαμβάνουν : α) φράσεις καὶ ἁπλὲς προτάσεις γιὰ συμπλήρωση ἢ μετασχηματισμὸ ὁρισμένων μερῶν τους καὶ β) λέξεις, φράσεις καὶ ἁπλὲς προτάσεις γιὰ μεταφορὰ ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στὰ λατινικὰ καὶ ἀντίστροφα.

3. Εὐκαιριακά : α) 'Απομνημόνευση λέξεων καὶ φράσεων μὲ τὶς ὁποῖες ἐμπλουτίζεται προοδευτικὰ τὸ λεξιλόγιο τῶν μαθητῶν, β) ἐπισήμανση στερεότυπων λατινικῶν φράσεων ποὺ διατηροῦνται ἀκόμη στὸ λόγο ὡς ὅροι ἢ ἀποφθεγματικὲς ἐκφράσεις :

6. ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ : ὧρες 2

'Ισχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

7, ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ὧρες 3

'Ισχύει τὸ ἀντίστοιχο κοινὸ πρόγραμμα τῆς Β' τάξεως 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως προσαρμοζόμενο στὶς ἀκόλουθες ἑβδομαδιαῖες ὧρες διδασκαλίας :

Ἄλγεβρα :	
α' τρίμηνο :	ὥρα 1
β' καὶ γ' τρίμηνο :	ὧρες 2
α' τρίμηνο :	ὧρες 2
β' καὶ γ' τρίμηνα :	ὥρα 1

8. ΦΥΣΙΚΗ ὧρες 2.

'Ισχύει τὸ κοινὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα Φυσικῆς τῆς Β' τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

9. ΧΗΜΕΙΑ, ὧρες 1.

'Ισχύει τὸ κοινὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα Χημείας τῆς Β' τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

10. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ, ὥρα 1 κατὰ τὸ Α' τετράμηνο.

'Ισχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ 'Ημερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευ-

θύνσεως, προσαρμοζόμενο ἀπὸ τὸ διδάσκοντα ὡς πρὸς τὴν ἔκταση τῆς ὕλης στὶς ὧρες διδασκαλίας τοῦ μαθήματος.

11. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ - ΥΓΙΕΙΝΗ, ὥρα 1 κατὰ τὸ Β' τετράμηνο.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, προσαρμοζόμενο ἀπὸ τὸν διδάσκοντα ὡς πρὸς τὴν ἔκταση τῆς ὕλης στὶς ὧρες διδασκαλίας τοῦ μαθήματος.

12. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ (συνεχιζόμενη), ὧρες 2.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα Ἀγγλικῆς - Γαλλικῆ τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

13. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ, ὧρες 2.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ μαθήματος, τὸ ὁποῖο ὁρίζει τὸ Π.Δ. 845/78.

14. ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ, ὧρες 2.

Ἰσχύει τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς ἀντίστοιχης τάξεως τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως.

Ἄρθρο 8.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Π.Δ/τος καταργεῖται τὸ Π.Δ. 845/78 «περὶ τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Β' τάξεως Ἡμερήσιου καὶ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως καὶ τοῦ Προτύπου Κλασσικοῦ Λυκείου» (ΦΕΚ 198, τ. Α' τῆς 23ης Νοεμβρίου 1978) μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῶν ἑπομένων παραγράφων.

2. Οἱ διατάξεις τοῦ Π.Δ. 845/1978 ποὺ ἀναφέρονται στὴ διδακτέα ὕλη τῆς Γερμανικῆς Γλώσσας στὴ Β' τάξη τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασικοῦ Λυκείου διατηροῦνται σὲ ἰσχύ.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ Π.Δ. 845/1978 ποὺ ἀναφέρονται στὴ διδακτέα ὕλη τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας στὴ Β' τάξη τοῦ Ἡμερήσιου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως, τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασικοῦ Λυκείου καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως διατηροῦνται σὲ ἰσχὺ γιὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1980 - 81 καὶ 1981 - 82.

Στὸν Ὑφυπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ τὴν ἐκτέλεση τοῦ παρόντος.

Ἀθῆναι, 26 Σεπτεμβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.000
2. » » » Β'	»	1.500
3. » » » Γ'	»	700
4. » » » Δ'	»	1.500
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	700
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	100
7. » » » Παράρτημα	»	400
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	4.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	400
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	9.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	50
2. » » » Β'	»	75
3. » » » Γ'	»	35
4. » » » Δ'	»	75
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	35
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	5
7. » » » Παράρτημα	»	20
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	200
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	20
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	450

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 5 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 10 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 30 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 30 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν .... Δρχ. 14.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» .... » 14.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β') .... » 7.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν .... » 3.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως .... » 6.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ .... » 5.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70» .... » 3.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ .... » 1.500
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν .... » 1.500
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967» Δρχ. 1.500
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67» .... » 1.500
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» .... » 1.000

Β' Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν .... Δρχ. 1.500
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν .... » 1.500
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως .... » 1.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων .... » 1.500
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη) .... » 600
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη » 600
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ. ... » 400
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις .... » 400

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων» .... » 1.500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων .... » 1.500

Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων: .... Δρχ. 600

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως .... » 600

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ